Title	KAMIKA-AGAMAM – Part IV
Language	SANSKRIT
Script	GRANTHA, TAMIL
Courtesy	THE HIMALAYAN ACADEMY
Publication	THE SOUTH INDIAN ARCHAKAR ASSOCIATION
Source	

निमित्तपरीक्षाविधिः

आदौ कालं परीक्ष्याथ शुभकर्म समाचरेत् ।
निमित्तशकुनानादौ ज्ञात्वा [1]कर्म समाचरेत् ॥

वास्तुविद्देशिक शिल्पी दैवज्ञा यजमानकाः ।
शुचि शुक्लाम्बरो भूत्वा भूषणैस्समलंकृतः ॥

प्रस्थाने निर्गमे चैव वास्तुदेशप्रवेशने ।
निमित्तान् शकुनानेतान् पश्य ध्यात्वा सदाशिवम् ॥

विडालो ब्राह्मणो वापि [illegible] बली ।
भूषिता वा सवस्त्रा वा हर्षिता च विशेषतः ॥

गर्भिणी गृहिणी कन्या स्त्रीजनश्च विशेषतः ।
भक्ष्यं भोज्यं च पानं च [illegible] चैव च ॥ ௫

कन्या चैव [illegible] घृतं दधि ।
श्रीवत्सं पूर्णकुम्भञ्च शङ्खं [illegible] ॥

आदर्शं ध्वजमेवं च [illegible] ।
यान्यन्यानि प्रशस्तानि [illegible] दर्शनम् ॥

[illegible] शिवा गौरी [illegible] ।
कोकिलं [illegible] प्रयाणे सर्वकर्मणि ॥

[illegible] निम्नगा [illegible] 2[illegible] ।
[illegible] संश्रिताः ॥

श्रेष्ठा [illegible] च ।
[illegible]
संस्थिताः ॥ ௧௦

पा - 1 सर्वं   निम्नगाः

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫

[illegible] निमित्ते च सर्वकर्म विवर्जयेत् ।
[illegible] कृत्वा निमित्तस्य [illegible] ॥

[illegible] ॥

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे
निमित्तपरीक्षाविधिर्नाम [illegible] पटलः ॥

श्लोकं - ௧௬½   आ. श्लोकं - [illegible]

—०—

உ

சிவமயம்

நிமித்தபரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை.

நிமித்தபரீக்ஷை விபரம்.

முதலிற் காலத்தைப் பரீக்ஷித்து முடிவிற் சுபகிருத்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஆதியிற் பின்வரப் போகிரதற் கேதுவாகிய சகுனங்களை அறிந்து கர்மத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவை யறிந்தவராகியும் ஆசாரியராகியும் சிற்ப சாஸ்திரத்தை யுணர்ந்தவராகியும் சோதிடத்தை யறிந்தவராகியுமுள்ள யஜமானர், சுசியாயும் வெண்மை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயும் பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவருமாய்ப் பிரயாணத்திலும் வீட்டைவிட்டு வெளியிற் புறப்படுவதிலும் வாஸ்து ப்ரதேசத்திற்குப் பிரவேசிப்பதிலும் சதாசிவத்தை த்யானித்து நிமித்தமாகிய இந்தச் சகுனங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

சுபசகுனம்.

வித்வான்கள், பத்தினிகளோடும் புத்திரர்களோடும் கூடின பிராம்மணர்கள், பலிஷ்டர், ஆபரணம் அணிந்த மாதர், நல்ல புத்திரரை யுடையவர்கள், விசேஷமாக சந்தோஷமுள்ளவர்கள்' ரூபமுள்ளவர்கள், கர்ப்ப ஸ்திரீ, கன்னிகை, விளையாடுகிற குழந்தைகள், விசேஷமாக பக்ஷ்யம் போஜ்யம் பானம் மாம்சம் தீபம் சந்தனம் மாலை முதலான சுத்தத் திரவ்யம், நெய் தயிர் மத்ஸ்ய விசேஷம், பூர்ண கும்பம், தண்ணீர் நிறைந்த குடம், சங்கு, கோரோசனம், கண்ணாடி, த்வஜம், கடுகு, பால் மற்றும் வேறுன யாவை சிறந்தவையோ அவையின் தர்சனம் சுபம்,

இடப்பாக சகுனம்.

பிரயாணத்திலும் எல்லாச் சுபகார்யத்திலும் மூஞ்சூறு குள்ள நரி கௌளி பிங்களவர்ணமான பன்றி குயில் இவையாவும் இடது பக்கத்தில் விசேஷ நன்மையைத் தரும்.

ச்ரேஷ்ட சகுனம்.

சீக்ரமாயும் நதியின் சமீபத்தி லிருக்கிறவைகளாயும் தூரத்திலிருந்தும் மிகவுயரம் தூரப் போகக் கூடுமானவையாயும், செல்வ

முள்ளோர் வீடுகளையும் அரண்மனை மற்றும் தேவாலயங்களையும் சுபமான ஸ்தலங்களையும் ரம்யமான விடங்களையும் அடைப்திருக்கிறவைகளாயு முள்ள பறவைகள் ச்ரேஷ்டம்; மதுரமான ரஸம் பால் பழம் புஷ்பம் இவைகளில் ஏதேனுமுள்ளதாகிய மரங்களில் இருக்கிற பக்ஷிகள் மிகவும் சிறந்தவை.

அவசகுனம்.

கிராமத்திற் காட்டுப் பசுவும், காட்டிற் கிராமத்திலிருக்கிற பசுவும் கூடாது. பகலில் பெட்டையுடன் சஞ்சரிக்கிற சக்ரவாகம் முதலான பக்ஷி இரவில் கூடாது. இரவில் சஞ்சரிக்கிற கோட்டான் முதலான பக்ஷி பகலில் கூடாது.

யாவராலும் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாகிய இரட்டையாய் வருகிற பிராணிகளாயின் கிரகிக்கத்தக்கவை. அண்டங்காக்கைகளோ வென்றால் இஷ்டபலத்தைத் தரும்.

நதியைத் தாண்டினவைகளாயும் மெய்ம்மறந் திருப்பவைகளாயு மிருக்கிற பக்ஷிகள் ஒருக்காலும் கிரகிக்கக் கூடாதவை. தும்மல் எவ்விடத்திலும் இஷ்டமாக ஆகமாட்டாது. பசுவின் தும்மல் மரணத்தைக் கொடுக்கும்.

சோகத்தைக் காட்டும் சகுனம்.

வெல்லம், எலும்பு, கறுப்புத் தானியம், பருத்தி, நெருப்பு உற்பத்தியாகும் படியான வஸ்து, விதிவசமாக விறகுகளின் பார்வை மிகவும் சோகத்தைத் தரும். சக்கிலி, தலைமயிர் பிரித்துப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறவன், சண்டை, பசியினால் இளைத்து வாடி வருகிறவன், மொட்டைத் தலையன் இவர்களுடைய பார்வையும் அழுக்கு வஸ்திரம் முதலானவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விகாரமா யிருக்கிறவன், நாஸ்தீகன், பௌத்தன் முதலானவரின் பார்வையும் துக்கத்தைக் கொடுப்பதாகும். குரற்பாய்ச்சி யழுவது, கண்ணீர் விடுவது, கலகம் இவைகள் பின்னையும் துக்கத்தைத் தரும். பன்றி எருமை ஒட்டகம் முதலானவையின் பார்வையும் அவ்வாறே ஆகும்.

சகுனத்தை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டுவது.

சகுனமானது பிரதி கூலமாயின், விஸ்தாரமான கூர்மையுடன் கூடின புத்திமானுன ஆசாரியர் ஸமஸ்த கார்யத்தையும் வர்ஜிக்க வேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று முறை சகுனம் பார்த்து, மூன்று சகுனங்களிலும் தோஷத்தைச் செய்கிற கர்மத்தை விட வேண்டும்.

பத்தாவது - நிமித்த பரீக்ஷாவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌶𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।

𑌯𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌕𑍌 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌾𑌶𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑌕𑍀 ॥

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌹𑍀 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍀 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌕𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍈𑌵𑍀 𑌸𑌾 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌮𑌹𑍀 ।
𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍈
𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥ ௫

𑌹𑍇𑌮𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌤𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌿𑌣𑍀𑌹𑌿𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥

𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑌰𑍍𑌜𑌵𑌾𑌹𑌿𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌂𑌸𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾 ॥

𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌦𑌲𑍀𑌪𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍈𑌵𑌰𑍍𑌕𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥

𑌪𑌾𑌟𑌲𑍇 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌦𑌃 ।
𑌉𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌤𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍍𑌯𑍈 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌹𑍀 𑌮𑌤𑌾 ॥

𑌪𑌾𑌟𑌲𑍍𑌯𑌗𑌰𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌬𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍃𑌤𑌾 ।
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍋𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑍈𑌨𑌰𑍍𑌕𑌮𑍇
𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥ ௧௦

𑌶𑌶𑌶𑍋𑌯𑌾 𑌚 𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍋𑌰𑌳𑌕𑍍𑌷𑌮𑌹𑍀 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌶𑌾𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍀 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌾 ॥

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌰𑍍𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌵𑍀 𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌂𑌕𑍋𑌟𑌜𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑍇
𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍂𑌕𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌤𑌾 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌯 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ।
𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌤𑌕𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌵𑌃
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌣𑌹𑌿𑌃 ॥

𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌭𑍈𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ।
𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌪𑌾𑌚𑌕𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌸 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍀 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌕𑌮𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌤𑌕𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃 𑌵𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑌰𑍈𑌃
𑌪𑌾𑌦𑌃 । ௧௫

𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌾 ।
𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍀 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌖𑍇 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌵𑌿𑌷𑌵𑍋𑌰𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌹𑌿𑌕𑍃 𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌬𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ॥

𑌗𑍋𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑌣 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌶𑍍𑌲𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌶𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌨𑍈𑌵𑌪𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌾 ।
𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑌕𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌇𑌷𑌾𑌰𑌾 𑌤𑍋𑌯𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌚 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯𑍀 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑌨𑍀 ।
𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌶𑍈𑌵𑍀 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇 ॥

ப்ராஹ்மீ ஸ்யாச்ச ப்ரஹ்மதேவோத்தா ஶைவீ விஷ்ண்வாதி-
யோகஜா ।
ஶைவீ விஷ்ணுவிஶேஷா ச ப்ராஹ்மீ ஸ்யாத்வைஷ்ணவீ ச ஶிவ: ॥
ஶிவோக்தாம் ஸ்யாத்திவ்யாலோக்ய ஶிஷ்யாணாம் ஶக்திவீக்ஷ்யதா ।
ஸர்வேஷாம் வாருணீ ப்ரோக்தா ஸர்வா ஸர்வேஷு வாஶ்ரிதா: ॥
வைஷ்ணவீ காபாலீ ஶைவீ ராக்ஷஸீ யா ச ஶைவிகா ॥
அந்யா ஜ்ஞாநா இஹ ப்ரோக்தா ஶதஶ: கதிதா ச யா ।
ஸா ச தோஹிஸ்த்ரம் ஶிகா ஶிவகுருணாஹ்வா வத்ஸரோபஸ்தித: ॥
க்ஷேத்ரவ்யாப்தி விஶோதவீ கதிதா காநநோதிநாம் ।
அநந்தா ஜ்ஞாநதா வேதி வாஸ்து யோக்யா திஶாயரா ॥
வ்யோமஜ்ஞாநதரம் ஶிவஶக்திரம் க்ஷாரவாரிணா ।
பாகஶீர்ஷபஸாத்யகம் வாமதேவமாயேரவி ஜ்ஞாநதம் ॥ ௨௫½
கமோஷகௌரவாகீர்ணம் ரஜஸ்ஸமாஸேகாத்வதம் ।
ஶிக்ஷ்வாதக ஶாந்தவம் க்ருஷிக்ருத்யாச்சமஜ்ஜதம் ॥
ஜ்ஞாநதா நந்தவஸம்ஶித்ரம் ஸாயாரணம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஜ்ஞாநதம் கதஶ்தாம வநவாதி தரஶீஹவம் ॥
ஸர்வஸம்ஸ்ரா சிதம் பாஷவமவ்ருக்ஷ ஸாவேதயம் ।
ஸர்வதர்வஸாவதம் ஸர்வஹித ஶாந்தவ திஷ்யதே
தயோ ஸ்ஸம்வகர்ஸம்யாகம் ஸாயாரண ஶாதாஹ்ருதம் ।
வஜ்ரகம் ஶக்ரகம் யஶ்ரும் வஸ்ணம்ஞேதி சதுர்விதம் ॥
ஶுஶுஸ்வர்ணம் ஸ்நிக்தம் ஸமாநம் ஸஞ்ஜரம் ஸ்திரம் ।
கரோதாம்ஜர்ஶாத்ரோதயோதகம் வாஸ்து வஜ்ரகம் ॥ ௩௦½
வ்ருத்யோதீத்யோதகம் ஸஸ்யம் ஷக்ஷிணேபம் வாரோவநம் ।
ஸம்ஸ்தம் ஸாரதா ஞத்தா வ்ருஷாதிரணாந்விதம் ॥
ஸாத்ரவம் ரஞ்ணியம் ஸஜ்ஞந ஷ்டாநதா ஶக்ரகம் ।
வஞ்ணகம் யஶ்ருகம் நித்யஶுநிவோநம்ஷிக்ஷ்வவம் ॥

உத்தமம் மத்யமம் நீசம் நித்யஞ்சேதி சதுர்விதம் ।
ஓபஷண்ஞ்ப்ரஶோணஞ்ச ஷண்டாத்ராவநதஞ்ச யத் ॥
உத்தமம் ஸ்யாத்திதஸ்யா தத் மத்யம் ஹஸ்தேந வாமதம் ।
தந்த்ர மத்ய க்வசித் ஜமாவஹ ஸம்ஞ்நிதம் ॥
ஹஸ்தாதயிகநிம் நஞ்ச நிதிதம் வாஸ்து கீர்திதம் ।
ச ராரப்ரம் ஸமம் யத்ர தேவாநாஞ்சிஜந்நநாம் ॥ ௩௫½
க்ஷேத்ரம் தாரப்ரம் யத்ராகம் தத் ந்ருபவைஶ்யயோ: ।
ஶிவஶ்யாவி யதாஸம்வ்யம் க்ஷ்வயெ தேஶிகோத்தம: ॥
ஶ்ரேஷ்டம் ஶிவயதம் வாஸ்து மத்யம் தக்ஷிணோத்தரம் ।
ஶ்வேதம் ரக்தஞ்ச பீதஞ்ச க்ருஷ்ணம் விப்ராதித: க்ரமாத் ॥
மூதஜ்ஞ வேணு வீணாதி ஶப்தாஹிஶ்ரநி ஸம்யுதம் ।
பாஞ்ஜாமஜாதிபாஷாப்ஜ யாநவாடமகுமகை: ॥
பஶுமஸ்ஸம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸர்வபீஜப்ரரோஹணம் ।
ஸகல்கணம் வநம் ஸ்நிக்தம் ஸர்வஸஸ்யஸமந்விதம் ॥
காஞ்ஜாநு ஶாக ஶாகாபம் நீவமுனம் பரம்ஸவம் ।
திக்தஞ்ச கடுகஞ்சைவ கஷாயமதுரம்லகம் ॥ ௪௦½
மவணம் ஷட்ரஸே யத்ரகம் யாகம் ஸவர்ஸாவாவஹம் ।
ப்ரதக்ஷிணோதகொவேதம் கரஶாத்ரோச்சமஜ்ஜதம் ॥
நிஷ்கபாம ஶிராவடம் க்ருமி வல்மீக வர்ஜிதம் ।
ஸாஷிராவ்யாஹிநஞ்ச 1 தநாவாமகஸம்யுதம் ॥
அஜ்ஞாரதாஷஹீநஞ்ச வ்ருக்ஷஶிவமவிவர்ஜிதம் ।
பம்கஶோஷாகயிதம் பூஶர்கரோஷவிவர்ஜிதம் ।
ஶகர்ராஹஸ்ஹீநஞ்ச ஸஹாதேவத்ய ஸஜீவநம் ।
ஓஷப்ராணிஸஜீவ்யம் ந்ருபஶாத்ரஸம்ஶ்ரிதம் ॥
தேவாமயஸஜீவ்யம் கணகத்ரஶஸம்யுதம் ।
சண்டாமவாஸ்துக சைவ கர்காராமயாஶ்ரிதம் ॥ ௪௫½

பா - 1 வ்ருக்ஷஶிவமவிவர்ஜிதம் ।

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௦½
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫½
[illegible] ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
பூபரீக்ஷாவிதிர்நாம ஏகாதஶ: படல:

ஶ்லோகம் - ௫௬ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௪௫௦

—:o:—

சிவமயம்

பூபரீக்ஷைவிதி படல சந்த்ரிகை.

சுபமான சகுனமானது அடையப்படுமாயின் பூமி பரீக்ஷையைச் செய்ய வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வாஸ்து பேதம்.

1. சைவவாஸ்து
2. பிரம்மவாஸ்து
3. வைஷ்ணவவாஸ்து
4. ஐந்திரவாஸ்து
5. ஔக்ஷவாஸ்து
6. பௌதிகவாஸ்து
7. ஆசுரவாஸ்து
8. பைசாசவாஸ்து
9. ராக்ஷதவாஸ்து
10. வாயவ்யவாஸ்து
11. வாருணவாஸ்து
12. ஆக்நேயவாஸ்து வென்பன

இவ்வடையாளங்களாற் பூமியின் குணத்தை உத்தம குருவானவர் அறிய வேண்டும்.

பூமிலக்ஷணம் - சைவீபூமி.

கோங்குமரம் மருதை அரசு விளாமரம் அசோகரம் ஆச்சாமரம் நிலத்தாமரை துளசி அறுகு விஷ்ணுக்ராந்தி எலிக்காதுக்கீரை இலவு மலைநன்னாரி புரு கிளி அன்னங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது சுபத்தைத்தரும் சைவீ பூமியாகும்.

பிரம்மபூமி,

வில்வபத்திரம் முருக்கு விச்வாமித்ரம் நாணல் மான் நல்ல பரிமளமுள்ள ஹோமத்திரவ்யங்களால் அடைந்திருப்பது சுபத்தைத் தருவதான பிரமபூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

வைஷ்ணவ பூமி.

தும்பைச்செடி புளியமரம் புங்கமரம் மூங்கில் பருத்தி எருக்கு செம்பருத்தி அன்னப்பக்ஷி சாமான்ய பக்ஷி மிருகங்கள் முள்ளில்லாத விருக்ஷங்களோடுங் கூடினது. மனிதருச்குச் சூரத்வ பராக்ரமங்களைக் கொடுப்பதான விஷ்ணுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

ஐந்திரபூமி.

வாழை பலா மாமரம் சுரப்புன்னை மகிழமரம் பாதிரிமரம் நொச்சிலி நெல்லி கருநெய்தல்களாலும், வைசியர் சூத்திரர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டது இந்திரன் பூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பசுபூமி.

பாதிரி அகில்களின் பரிமளங்களால் நிறைந்ததும் தனதான்யங்களின் சம்பத்தைத் தருவதும், அழிஞ்சல் விருக்ஷங்களாலும் பூனை கீரிப்பிள்ளை முயல் உடும்பு சகோரபக்ஷி செந்நாய்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும், ஜனங்களுக்குச் சம்பத்தைப் பூர்த்தியாகத் தருவதாயும் சௌர்ய வீர்யத்தைத் தருவதாயு முள்ளது பசுவின் பூமியாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பூதபூமி.

பெருநொச்சில் குருக்கத்தி அறுகு அழிஞ்சில் முருக்கு மல்லிகை அலரி இலுப்பைகளாலும் அவ்வாறே விபூதி பரிமளங்களோடு கூடி வியாபிக்கப் பட்டதாயும், மனிதர்களுக்கு அன்னத்தையும் புஷ்டியையுந் தருவதாயுமுள்ளது பூதபூமியாகும்.

ஆசுரபூமி.

செராமரம் பெரியமரம் துஷ்ட ஜந்துக்கள் வெங்காயம் வேடர் மருதைமரம் பரந்து முதலான ஸமஸ்த துஷ்ட ஜந்துக்களோடும், துர்கந்தத்தோடுங் கூடினது யுத்தத்தைத் தருவதான அசுரபூமியெனச் சம்மதிக்கப்பட்டது.

பைசாசபூமி.

இலவமரம் மகிழமரம் தான்றிமரம் நறுவிலி மரங்களாலும், கழுதை ஒட்டகம் பன்றி நரிகளாலும், சண்டாளர் வேடர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதாயும், துர்க்கந்த முள்ளதாயும், சவிட்டுநிலமாயுமிருப்பது ஸமஸ்த சாத்திரங்களாலும் ஸர்வநாசத்தோடு கூடின பைசாச பூமியென நினைக்கப்பட்டது.

ராக்ஷதபூமி.

சண்டாளர் விஷம் திருடர் தலைநோய் முதலானவைகளாலும், மிளகு வெல்லம் பரிமள வஸ்துக்களாலும் நிறைந்ததாகியது குறைவைத் தருவதாகிய ராக்ஷத பூமியாகும்.

வாயு பூமி.

குள்ளநரிக் கூட்டங்களால் நிறைந்தது, சுவர்க்கோழி பருக்காங்கற்களோடு கூடினது துக்க நிர்ப்பாக்கியத்தைத் தருவதானத் வாயுவின் பூமியெனக் கூறப்பட்டது.

வருணபூமி.

பாக்கு மரங்களாற் சூழப்பட்டு ஸமஸ்த சித்தியைத் தருவது வருண பூமியாகும்.

அக்நேயபூமி.

சதுரக்கள்ளி நறுவிலி முதலானவற்றோடும், முரட்டுப் பருக்காங்கற்களோடுங் கூடினதாயும், சவட்டு நிலமாயும் தண்ணீரில்லாததாயு மிருக்கிறது ஸமஸ்தத்தையுங் கெடுக்கிற அக்னியின் பூமியாகும்.

சாதுர்வர்ண பூப்ரயோஜனம்.

சிவத்தின் ப்ரதேசத்தில் சிவபூமியும், விஷ்ணுவின் பிரதேசத்தில் விஷ்ணுபூமியும், பிரமன் பிரதேசத்தில் பிரமபூமியுங் கூறப்பட்டது.

சிவ பூமியானது அந்தணர் முதலானவர்கட் குரியதாகும். சிவ பூமி பிரமபூமி விஷ்ணுபூமி ஆகிய இவை ஆதிசைவர் வைதிகர் வைஷ்ணவர்கட்கு முறையாக விசேஷமாக ஆகும்.

அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் பசுபூமி உபயோகமாகும். சூத்திரர்கட்குப் பூதபூமி ஸ்மரிக்கப்பட்டது. யாவருக்கும் வருணபூமி சிறந்தது,

அடியிற் கூறிய யாவும் அவரவர்க்குரியதாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன.

யாதொன்று பிசாசின் பூமியெனவும் அசுரர்பூமியெனவும் ராக்ஷதர் பூமியெனவும் சம்மதிக்கப்பட்டதோ அது இச் சாத்திரத்தில் அந்திமர்கட்குக் கூறப்பட்டது. அப்பூமியானது எருதுகள் பூட்டிய கலப்பையால் வெகுகாலம் பிளந்து அநேகமுறை உழப்பட்டதாக ஒரு வருடத்திற்கு மேல் கிரகிக்க வேண்டும்.

அநுலோம ஜாதிகட்குப் பூமியானது க்ஷேத்ர மிருப்பதற்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டது.

வாஸ்து பூமியின் இருவகைப் பேதம்.

வாஸ்துவிற்கு யோக்யமான பூமியானது அநூபமெனவும் ஜாங்கல மெனவும் இருவகைப்படும்.

ஜாங்கலபூமி லக்ஷணம்.

ஸ்திரமமயும் மிகவும் பெரியதாயும் யெரிய பருக்காங்கற்களையுடையதாயும், மிகவும் பள்ளமாக வெட்டப்படினும் மிக அற்பமான உப்பு நீரோடு கூடினதாயு முள்ளது ஜாங்கல மென்னும் நிர்ஜனப் பிரதேசமாக ஆகும்.

அநூபபூமி லக்ஷணம்.

ஆம்பற் புஷ்பங்களால் நிறைந்திருக்கப்பட்டது, முளைத்திருக்கிற செங்கழுநீர் நெய்தற் புஷ்பங்களை யுடையது, சூக்ஷ்மமான மணல்களை யுடையது. கிருஷி செய்யத் தகுவது, உயரவெழும்பி வருகிற ஜலத்தை யுடையது மாயிருக்கிற பூமி ஆநூப மென்னும் மிகுந்த ஜலமுள்ளதாக ஆகும்.

சாதாரண பூமி.

அடியிற் கூறிய ஜாங்கலாநூபங்களுடன் சேர்க்கைக் குணமுள்ளது சாதாரணமென நினைக்கப்படுகிறது,

ஜாங்கலப்பூமியின் பலன்.

வாழை பனை பலா முதலான மரங்களி னுற்பத்தியை யுடையது ஸமஸ்த பயிர்கட்கும் தகுதியானது, புஷ்பங்கள் பழங்கள் சுகமாக உற்பத்தியாவதுமானது ஜாங்கலமாகும்.

அநூபபூமியின் பலன்.

ஸமஸ்த ருதுக்களிலும் சுகத்தைத் தருவது ஸமஸ்தமான பேர்களுக்கும் அநுகூலமானது ஆநூபமென இச்சிக்கப்படுகிறது.

சாதாரணபூமியின் பலன்.

ஆநூப ஜாங்கலங்களின் சம்பர்க்கத்தோடு கூடினது சாதாரணமென உதாரிக்கப்படுகிறது.

வாஸ்து பூமியின் சதுர்வித பேதம்.

பத்மகம், பத்ரகம், தூம்ரம், பூர்ணம் என நான்குவிதமாகும்.

பத்மக லக்ஷணம்.

வழவழப்பு சமமான ஸ்பரிசத்தை யுடையது நல்ல பரிமளமுள்ளது நல்ல த்வனி யுள்ளது கெட்டியா யிருப்பது கைகளின் சிறங்கை மாத்திரந் தோண்டுவதி லுண்டான ஜலத்தை யுடையது பத்மக மென்னும் வாஸ்து ஆகும்

பத்ரக லக்ஷணம்.

கிழக்கு வடக்குகளில் ஜலத்தையுடையதாயும், பயிரை யுடையதாயும், தென்திக்கில் சுககரமாயும், முன்பாக வனத்தை யுடையதாயும் அழகாயும் மிகவும் சாரமாயும், பிரசித்தமாயும் கிழக்கு

வடக்குகளில் விலாமிச்சையோடு கூடினதாயும், நல்ல திரவியத்தை யுடையதாயும் ரம்யமாயும் யோக்யருக் கிடமாயு மிருக்கிற விடம் பத்ரகம்.

பூர்ணக தூம்ரக லக்ஷணம்.

பூர்ணகமும் தூம்ரகமும் எக்காலத்திலும் ஆக்நேய திக்கு வாயு திக்குகளை யடைந்திருக்கும்.

வாஸ்துவின் உத்தமமாதி சதுர்வித ஜலபேதம்.

உத்தமம் மத்திமம் அதமம் நித்யம் என வாஸ்துவானது நான்குவிதப்படும்.

உத்தம லக்ஷணம்.

பத்து தண்டப் பிரமாணமுயரமும் ஆறு தண்டப் பிரமாணம் தாழ்வுமான ஜலாசயத்தோ டிருப்பது உத்தமமாகும்.

மத்திம அதம லக்ஷணம்.

ஓர் சாணளவினு லளக்கப்பட்டது மத்திமம், ஓர் முழத்தால் அளக்கப்பட்டது அதமம்.

நித்ய லக்ஷணம்.

மந்தமாகவும் மத்திமமாகவும் துரிதமாகவு மிருக்கிற தண்ணீர்ப் பெருக்கோடு கூடினதாயும் ஓர் முழத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக பள்ளமாயு மிருப்பது நிந்திக்கப்பட்ட நித்ய வாஸ்து வெனக் கூறப்பட்டது.

சாதுர்வர்ண பூலக்ஷணம்.

நான்கு கோணமாகவும் சமமாகவு மிருப்பது தேவர்கட்கும் அந்தணர்கட்கு முரியது. எட்டு ஆறு நான்கு கோணமுள்ளது அரசர்கட்கும் வைச்யர்கட்கும் தகுதியானது. உத்தமரான ஆசிரியரானவர் சூத்திரர்கட்கு முறைமையாய்ச் செய்யவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கில் நீண்ட வாஸ்து சிறந்தது. தெற்கு வடக்கு நீண்டவாஸ்து மத்திமம். வெண்மை நிறம் சிவப்பு நிறம் மஞ்சள் நிறம் கறுப்பு நிறமுள்ள பூமிகள் பிராம்மணர் முதல் முறையாகக் கிரகிக்க வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த பூமி.

மத்தளம் புள்ளாங்குழல் வீணை முதலான பெரிய வாத்யங்களோடு கூடினது, சுரப்புன்னை ஜாதிமல்லி தாமரசம் தான்யம்

பாதிரி முதலான புஷ்ப பரிமளங்களோடு கூடினது, நெய் முதலான கந்தங்களோடு கூடினது, ஸமஸ்த விதைகளும் முளையும் படியானது மாயுள்ள பூமி சிறந்தது.

சுகத்தைத் தரும் பூமி.

ஒரே வர்ணம் திட்டமாய் மழமழப்பாய் சுகமான ஸ்பர்சத்தோடு கூடினது, மேட்டுப்பாங்காக வில்லாதது, வெளியரனவிடம் நிசச்சந்நம் மிகவுஞ் சுசகரம், கசப்பு கார்ப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு புளிப்பு உப்பு என்கிற ஆறு ரசங்களோடுங் கூடினது தகுதியானது வலஞ்சுழிக்கும் ஜலத்தோடு கூடினது, முழப்பிரமாணத்தில் தண்ணீருயரக் கிளம்புகிறது, மண்டையோடில்லாதது, கல்லில்லாதது, புழுக்கள் புற்றுக ளில்லாதது, வெடிப்பு எலும்பில்லாதது, சூக்கும மணல்களோடு கூடினது, நெருப்புக் கரியில்லாதது, மரத்தின் வேரில்லாதது, சேறில்லாதது, பள்ளம் புதர் வெடிப்பு ஒட்டுப்பாளம் இல்லாதது, சுக்காங்கல் சாம்பல் இவைகளில்லாதது, அம்பலம் பௌத்தாலயம் இவற்றினருகிலிருக்கிறதுமான க்ஷேத்ரமானது ஸமஸ்த சுகங்களையுந் தரும்.

துக்கத்தைத் தரும் பூமி.

துஷ்டப் பிராணிகளினருகி லிருப்பது அரசனுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது தேவாலயத்திற்குச் சமீபத்தி லிருப்பது; முக்கியமா யுதவியில்லாத முள்மரங்களோடு கூடினது, சண்டாளர் குடியிருக்குமிடம், மிகவுந் தாழ்ந்த வேலை செய்கிறவர்களுடைய வீட்டைச் சார்ந்திருப்பது, ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு வழிகளாற் சூழப்பட்டது, பஹிரங்கமில்லாத மார்க்கத்தையுடையது, பரமசிவத்தின் பூந்தோட்டத்தோடு கூடினதுமா யிருப்பது யாதோ அந்த க்ஷேத்ரத்தையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும். இவ்விதமான வாஸ்துவானது ஸமஸ்தர்கட்கும் தோஷகரம் ஆகும்.

இங்ஙனமாகிய வாஸ்துவில் ஆசையின் பெருக்கால் யாது கருமம் எந்தக் காரணத்தாற் செய்யப் படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால், மகாதோஷத்தைத் தருவதான அதை அவச்யமாக நீக்க வேண்டும்.

ஜாதியாசார பூமி.

தாழ்ந்த ஜாதியாருக் குத்தேசிக்கப்பட்டது உயர்ந்த ஜாதியாருக்கு விதிக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூறப்பட்டது தாழ்ந்த ஜாதியாருக்குக் கூடாது. அது ஸமஸ்தமாகிய தேவர்கட்கும் உபயோகமாகும். கலந்த வர்ணத்தோடு கூடின பூமி சங்கர ஜாதியிற் பிறந்தவர்கட்கு மிகவும் சிறந்தது.

பூசகுனம்.

பூமியைப் பள்ளஞ் செய்து, அப்பள்ளமானது அதனுடைய மணற்களாலேயே தூர்க்கப்படுமளவில், மணல்கள் அதிகம் குறைவு சமம் இவ்வண்ணமாக விருக்குமாயின் முறையாக உயர்ந்த ஜாதி அதற்குத் தாழ்ந்த ஜாதி, நான்கு வர்ணத்திற்கு மப்புறப்பட்ட சங்கர ஜாதியாருக்கும் பயன்படும். அம்மிகுதியான மணல்களை நிறைசெய்தால் பலத்தினளவினால் அறுபது நூறு பலம் அல்லது ஆறுயிரம் பலம் (அதாவது எட்டே முக்கால் மணங்கு) இருக்கவேண்டும்.

ஜல புஷ்ப பரீக்ஷை.

ஓர் பள்ளம் செய்து, குடத்தில் ஜலங்கொண்டு அதிற் புஷ்பமிட்டு அந்தப் புஷ்ப ஜலத்தை அப்பள்ளத்தில் விட்டால் அந்த ஜலம் அடங்கின குமிழியுடன் வலமாய்ச் சுழன்றால் சிறப்பாகும். புஷ்பம் நிமிர்ந்திருக்குமாயின் மிகவுஞ் சிறப்பாகும். கவிழ்ந்திருக்கின் சிறப்பில்லை.

அங்குர பரீக்ஷை.

யாதொரு பூமியிற் கடுகாவது எள்ளாவது விதைக்கப்பட்டு, முளையானது மூன்றிரவிற் குள்ளாக முளையுமாயின் அது மங்களகரமான பூமியாகும்.

பிரமாண பலன்.

கிழக்கு வடக்காகப் போகிற பூமி சிறந்தது. நான்கு பக்கத்திலும் சதுரமாகப் போகிற பூமி மத்திமம். அது வீடு முதலியவற்றுள் கொள்ளத் தக்கது. அதுவும் சிறந்த குணங்களோடு கூடினதுதான். யௌவனமுள்ள வுயர்ந்த ராஜாவினுடைய பட்டனமாயும், நியாயமா யடையப்பட்டதாயும் இருக்கிற பூமியானது சம்மதிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு பரீக்ஷித்து வெகு குணங்களோடு கூடினதாகிய பூமியைக் கிரகிக்க வேண்டும். பிரவேசிக்குங் காலத்தில் நன்றாக வேதாள முதலான ஜந்துக்களுக்கு பலியிடல் வேண்டும்.

பதினோராவது - பூபரீக்ஷவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:: —

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑍋𑌷
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌆𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 [illegible] ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌃 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂
𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍇 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌘𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௭   𑌆. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 - ௧௪௭

—o—

உ

சிவமயம்.

பிரவேச பலி படல சந்த்ரிகை.

பலியிடவேண்டு மிடம்.

ஸமஸ்தமான கிராம முதலானவை மாளிகை முதலானவை வீடுகள் மற்ற ஸமஸ்தங்கட்கும் பிரவேச காலத்திற் பலியானது சொல்லப்படுகிறது.

பலியிடுங்காலமும் இடுவோர் லக்ஷணமும்.

இரவிற், குற்றமில்லாத சுபமான முகூர்த்தத்திலும் நக்ஷத்திரத்திலும், ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்த விஸ்தாரமான கூர்மையுள்ள ஆசிரியர், ஐந்தவயவங்களிலும் பூஷண மணிந்து கீரீடந் தரித்து மேல் வஸ்திரத்தோடு வெண் சந்தனத்தாற் பூசப்பட்டவராய் பிரவேச பலியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

முன்னே பிராம்மணர்களைப் புசிப்பிக்க வேண்டும், பிறகு புண்யாகவாசனஞ் செய்ய வேண்டும்.

பலிக் கிரியை.

பூமியை ஒன்பது பிரிவுசெய்து பிரமஸ்தானம் முதலாக நவ சந்திகளிலும் இனி சொல்லப் போகிற மந்திரத்தால், வாஸ்து சாஸ்திரத்தை யறிந்தவன் பலியை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தப் பூமியில் வசிக்கிற பூத பிசாச ராக்ஷச கணங்கள் யாவும் சீக்கிரம் ஸ்வேச்சையாகப் போகவேண்டும்; இந்த பூமியை வாஸ்துவிற்காக கிரகிக்கப் போகின்றேன் என்பது.

தயிர் நெய் பக்ஷ்யம் இவைகளோடு கூடின அன்னங்களால் அவைகட்குப் பலியிடல் வேண்டும். சங்கீத வாத்ய வேதகோஷங்களாற் கோஷிப்பிக்க வேண்டும். முன்னர் ஆசாரியரைப் பூஜித்துப் பிறகு ஸமஸ்தரையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டாவது-பிரவேசபலி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

அக்நிபரீக்ஷாவிதி:

தத: ப்ரபாதே ஸ்வகாரம் கார்யர்த்தஸ்நாதோ விபூஷித: ।
வஸாநோ நவதரம் வஸ்த்ரம் உத்தரீய ஸமந்வித: ॥

ஸம்பூஜ்ய தேவதா: ஸர்வா ஸர்வயாந்யாபரி ஷ்டிதம் ।
ஸிதவந்நுர்தாஜம் பக்தாஸ்வ்யம் ஆஸ்நிதம் ॥

ஸர்வதந்த்ரஷட்கலம் ஸிம் நராஸ: ப்ரபரிதம் ।
ஸம்ஸ்த்வம் கரும் ஷிதஸத்த்வவிபூஷிதம் ॥

ஸாஸநேந ஸஹேஹேந ஶிவேந ஸமயிஷ்டிதம் ।
பஜயித்வா விதாநேந மந்த்ராக்ஷதைர்பரா: ॥

தத: கரும் ஸமீக்ஷ்ய விப்ரைர்யந்த்ரிரோபயேத் । ௫
வேதாதாத்ர்யாம்ஸ்தீர்ணாம் ப்ரஸ்தவ்யநிஸ்தயா ।

தத: காஷ்டநிர்ஹ்ருஷ்டஹ்ருஷ்ட ஜுஹுயாரயா ।
ய்ராயநு ப்ரஜாஹிதம் க்ஷிப்ரம் பரிஷிஞ்சேச் ப்ரதக்ஷிணம் ॥

நயேத்த பஞ்சஸீராஹம் கிஞ்சித்த்ரு விம்பை ச ।
தஸ்மாதஹ்ந: பராய ஸ்ய பரேநஸாநயோ ஸ்தயா ॥

திக்ஷூ நீத்வா தத: ப்ராஸம் நயேத்ஹ்ரிபரிக்ரஹே ।
ஷ்வாயர்தீநயாஹ்யசர்ய கதர்த தத்ராத்து தக்ஷிணம் ॥

ப்ரவேஶாயம் பஷி நைவ ஹவிர்க்ஷா பரிக்ரஹே ।
க்ராமஜ்ஞஸத்தைவாதள வ்யயந்தேஷ்டா விசக்ஷண: ॥

தத்ராதள கஷர்ணம் காயர்த ஸ்தத்தை
ஸ்வர்மாசரேத் ।
ஸர்வம் ஸ்தத்த: காயர்த ஹ்ஹாவித்தா நாஸாத: ॥ ௧௦

தத்ர தாமர்நிவேஶ தா விஶேஷ: கிஞ்சிதிஷ்யதே ।
ஹஸ்தமோநாபடம் வாத்வா ஸம்ஸ்திதேய்ய ஶாஹே திநே ॥

பநாநோஷிதகோயேந ஸாயம் மதம் ப்ரவரோபயேத் ।
தர்ஷாதஸ்ராஞ்சிகே தஸ்ய பய: வீத்வா ஶராரா: ஸ்வபேத் ॥

கஷிந்து வாஸ்தூநி பயர்ஸ்வ யநயாந்யந ஸேஷிநி ।
ஜத்தம் வியர்மாஸ்யாய நஸ்தேஸ்Zஸ்த ஶிவா ஹவ ॥

ஐத்யாக்ஷ்வாவோஷ்ய ஶாஜ்ஞ: ஶஸ்த்ரம் ப்ராத: பரீக்ஷயேத் ।
ஸாசஶேஷம் ஜல தூஷ்வா தர்ஹ்யம் ஸர்வஸம்பதே ॥

க்ஷௌஹே வாஸ்தவிநாஶாய ஶக்ஷே யாந்யயநக்ஷய: ।
சஹ்நி வா பரிணா க்ருத்வா பரீக்ஷாஹே ஸமாசரேத் ॥ ௧௫

மத்வா ஶதபத ஹஸ்தாஹ: ப்ரத்யாவ்யத்ய நிரீக்ஷயேத் ।
சந்த்ரநம் வேஜ்ஞம் தஸ்ய மந்த்ரமா ஹி: ப்ரஶஸ்யதே ॥

அஜ்ஞாநேந தா ஹீநம் வேதய்யமேதி ப்ரகீர்த்திதா ।
ததா ஹீநஞ்ச ஹீநா ஸ்யாத்திஹீநா விபத்தரீ ॥

ஜயம் பரீக்ஷா கர்த்வ்யா ப்ரவேஶாயர்பமை: பரா ।
ஸவேர்ஷாமபி வாஸ்துநாம் ஸா தா ஸாயாரணீ மதா ॥

ஏவம் பரிக்ரஹம் க்ருத்வா தத: கஷர்ணமாரபேத் ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
அக்நிபரீக்ஷாவிதிர்நாம த்ரயோதஶ: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௧௮½ ஆகெ ஶ்லோகம் - ௧௪௭௫½

—:*:—

உ

சிவமயம்

பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை.

பரிக்ரஹக்கிரியை.

பிறகு காலையில் ஸ்நானஞ் செய்தவராயும், அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராயுமுள்ள ஆசாரியர் பூமி ஸ்வீகாரத்தைச் செய்ய வேண்டும்,

நன்ருக மெழுகப்பட்ட பூமியின் மத்தியில் ஸமஸ்தமாகிய தான்யங்களின்மே லிருப்பதும், வெண்சந்தனத்தாற் பூசப்பட்ட அவயவங்களை யுடையதும், மாவிலை அரசிலைகளை முகத்திலுடையதும் ஸமஸ்தமான சிறந்த மூலிகைகளை கர்ப்பத்திலுள்ள நதிஜலங்களாற் பூரிக்கப்பட்டதும் சிறப்பான வஸ்திரத்தைத் தரித்ததும் வெளுப்பான நூல்சுற்றி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், ஆசனத்தோடு கூடினதும் தேசத்தோடு கூடினதும், சிவத்தால் வசிக்கப்பட்ட தாயு மிருக்கிற கும்பத்தைக் குருவானவர், விதியாகச் சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதை இவைகளாற் பூஜித்துப் பிறகு கும்பத்தை உயரத் தூக்கிப் பிராமணர் கிரசில் எடுப்பித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அங்ஙனமே கும்பத்திலிருந்து வெளிவந்து இடைவிடாமற் பெருகிவருகிற ஜலத்தினுற், பிரஜைகட்கு அநுகூலத்தை தியானித்தவராய் வேதம் சங்கீதம் குல ஸ்திரீகளின் சிறந்த த்வனிகளாற் சீக்கிரமாகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுதல் வேண்டும். அவ்விடத்திற் சற்று சாவகாசித்துக் கிழக்கெல்லை முடிவில் அந்த ஜலத்தை யடைவிப்பிக்க வேண்டும். அதிலிருந்து அவ்வாறே அக்னி நிருதி வாயு ஈசானர்களுடைய திக்குக்களில் அடைவிப்பித்து மீட்டும் கிழக்கு திக்கை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு பூமியைப் பரிக்கிரகிக்கிற கார்யத்திற் கர்த்தாவானவர், ஆசார்யர் முதலானவர்களைப் பூஜித்துத் தக்ஷிணையைக் கொடுத்தல் வேண்டும். வித்வானுனவர் பிரவேசிப்பதற்காகப் பலியையும், பூமி பரீக்ஷை பூபரிக்கிரகங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தேவபூஜா விஷயம்.

கிராமத்திற் கங்கமாகிய தேவதா விஷயங்களில் வெவ்வெருகப் பூஜிக்கப்படாது. அவ்விடத்தில் ஆதியிற் கர்ஷணத்தைச் செய்ய

வேண்டும். ஸ்வதந்திரங்களால் ஸமஸ்தத்தையும் செய்ய வேண்டும், ஸமஸ்தத்தையும் சிரத்தை வித்தாநுசார ஸ்வதந்திரமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராம நிர்மித விஷயத்தில் துர்க்கையை எல்லை முடிவில் தாபித்து அதற்குச் சிறிது விசேஷ க்ரியை செய்ய வேண்டும்.

பூ ஜல பரீக்ஷை.

சுப தினத்தில் பூமத்தியில் ஓர் முழ பள்ளஞ் செய்து சந்தனத்துடன் கூடியிருக்கிற தீர்த்தத்தால், மாலையில் பள்ளத்தை நிரப்ப வேண்டும் குருவானவர் அந்தப் பள்ளத்திற்குத், தர்ப்பத்தால் பரப்பப்பட்ட சமீபப் பிரதேசத்தில், ஜலத்தைப் பானஞ் செய்து நித்திரை செய்ய வேண்டும்,

ஓ பூமிதேவியே ! இவ்வாஸ்துவில் தன தான்யத்துடன் விருத்தியடைய வேண்டும். உத்தமமாகிய பராக்கிரமத்தை அடைந்து சிவசத்தியாக ஆய்விடு. உனக்கு நமஸ்காரம் என்றிவ்வாறு கூறி உபவாசஞ் செய்து, சுத்தமான அவயவமுடையவனுய்க் காலையில் பள்ளத்தைப் பரீக்ஷிக்க வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் அவ்வாறே இருக்கின் சகல சம்பத்து மடைவிக்குமென க்ரஹித்தல் வேண்டும். பள்ளத்திற் ஜலம் ஊறியிருக்குமாயின் நாசம், உலர்ந்திருந்தால் தனதான்யக் குறைவுண்டாகும். பகலிலாவது பூரணத்தைச் செய்து சோதனையை நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்,

நூறடி தூரஞ் சென்று திரும்பி வந்து பார்க்க வேண்டும். பள்ளத்திற்குள்ளிருக்கிற ஜலம் குறைவுபடாமலிருந்தால் உத்தமமான பூமியாகும். அங்குலத்தாற் குறைந்திருக்குமாயின் மத்திமம். அதற்குங் குறைவுபட்டது அதமமாகும், அதிகமாகக் குறைவுபடும் பூமி கெடுதலைச் செய்யும். பிரவேச நிமித்தமான பலிக்கு முன்னமே இப் பரீக்ஷையானது செய்யத் தக்கது. ஸமஸ்தமான வாஸ்துகட்கும் சாதாரணமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பூமி பரிக்கிரகத்தைச் செய்து பிறகு பூமியின் உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

பதின்மூன்ருவது - பூபரிக்ரஹவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

ஊ-ஙிகஷ-ிணவிபி:

ஊ-த: வாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராஹ்மணாநாம் வ கஷ-ிணாம் ।
ஸ-ேஸ்வ-தள வ்ருஷஹள ஓாஹள யாவாநள பஷுஸம்யுதள ॥
ஊலௌ-ாதநாஷிகா ஸாஜ்ள ஶாஹுக்ஷண ஸம்யுதள ।
க்காஷம் வ தயா வாஷுவாரஶ்ருஜ்ஞாணி ஊ-ஙிஷயெச ॥
தஷாக்ருதிக்ருலெதலெஹ-ிஓ ஊ-ஙிஷலெணஹ ிஸ
வாஷுலெக: ।
உக்ஷுஷணவண-ிாவ்யம் ஶ்ருஹீக்வா லெஶாவ்ருஷ உயம் ।
தவ-ியிக்வா ஶாலெஜ: கூஷ்லொஹூத: கஷ-ிணஓாரலெஹக ।
தலெஸ்யாவகாரணம் ஓ்ருவ்யம் வாஷிரம் லெஷவிப்ரயொ: ॥
ந்ருவாணாம் வாஷிலொ ராஜதாஸ்யாலெகஶ்ய
ஶாஙிஓ்ருயொ: ।
திம்பஶ்ய வகாஜெஶ்யாவி ஶவாகூ கூ-ிஷுஷயா ॥ ௫
திஹூக: காவண-ிஶ்ய ஸலெவ-ிஷாம் தா ஓஹீராஷாம் ।
ஹஷுஶ்ய ஷாஜுலெஷா ஓஷ்டிய-ிாஶஓஸ்ய ப்ரகீதி-ித: ॥
ஷதவி-ிதஷ்திதீஷ-ிம் ஸ்யாஷும் ஹதநாஹுநாஹகம் ।
த்விதஷ்டிஷயஜ்ஜாஷ்யம் ஷாஜுலெஷா ப்ரவம்யெத ॥
த்திஶாலெணா ஹஷுலெஷலெவ-ிாண ஓ-ஙிலெஷ: Zஷ்டாஜ்ஜாஷ
நாஹக: ।
ஊலெஷ்ரு தா வதாரஜ்ஜாஷ்யம் ஷாஜுலெஷா ப்ருஶஸ்யெத ॥
ஹஷுதீஷ-ி ஸஓாஷ்டிஷடிஷ்யஜ்ஜாஷ வநாவித: ।
லெநத்திஶாணஷிஹாரா வதாகா ப்ஜயஷ்டிவச ॥
வதாஹ-ிஷூாயதஶ்ராலெஶ்ர விதஷ்திவரிணாஹக: ।
ஓலெய்ர த்ரிஸஷ்டஓாலெத்ருண நாலெஹவ-ிருத்திலொ யாஷு: ॥ ௧0

வா - 1 தக்ருஙிந

ஷதவி-ிதஷ்திதீஷ-ிஸ்யா லெஓகாஜ்ஜாஷ விஶாஷக: ।
ஶாஓ்ய ஶ்ஶஓ்யாஹூர ஸஓ்ருக் விதஷ்திரிஹ கயம்யெத ॥
ஓலெய்ய கீலெஷா த்ஷிஓாத்ரு ஸ்யாநுஓய்யவாலெஓ தா ஷய்யஷ: ।
ஶாஓ்யாஹூரஸஓம் ஶாஓ்யாஷம்லப நம் ஸ்யாஓ்யாஶாஓய: ॥
வாரஸாஶஹ-ிம் வ தத்தம்யஓலெயஓய திலெஹஷ்யெத ।
ஹிரண்யம் வாம்ஸாஶஹ-ிலெநவாநாம் ப்ரவியீயெத ॥
ராஜத நிஜஹ-ஙிவாநாம் லெயாஹிதம் லெவஶ்யஶாஙிஓ்ருயொ: ।
யதா ஹஷாஷிகம் யத்தா தஓலெய-ி வஸாஹாஜிலெத ॥
ஹகஹாஶம் ஸஓாரஸ்ய வதாஹ-ிாஶவஸாநகம் ।
ந்யஙிநம் வாவ்யயிகம் வாவி காரயெச கூ-ி-ரிஷுயா ॥ கரு
ரஜ்ஜாலெஶ-ிாவஓ-ிஜா வாவி ஓள ஜீதாஷஜவஷுஷா: ।
நாஜலெகாரக்ருதா வாவி ரஜ்ஜுஸ்வ-ித்ரு ஶம்விதா ॥
வஷாலெஶாஓாம்பராஶ்வஸவட்ஷுலெக்ஷாஹூஷா ஷுயா ।
ஹஷாஓய ஸ்வராதீநாம் ஸலெவ-ி ஸவ-ித்ரு வா ஓதா: ॥
ஹவம் ஸவ-ிம் வ ஸம்வாஓ்ய லெஓஶிகஸ்திவவிப்ரஜ: ।
க்ருதஓஞ் தநாஹ-ிஙிக்வா லெஸாஷ்டீஷலெஸாத்ரியக: ॥
ப்ராத்வஹூஜ்ஜுஹஙிஷ்ஷூா வ்ருஷஹள ஸம்ப்ரவஙிஜயெச ।
வ்ருஷம் த்ரும்பகஓலெஞண ஹஷுஹூாலெஷ்ணை வஙிஜயெச ॥
கஷ-ிகம் தா ஸஓாஹஙிய வஸ்தும் ஓக்வா த்விஜொத்தஓ: ।
ஞூதாநஓிவ தம் யாக்வா 1ப்ரஷயெச க்ருஷிகஓ-ிணி ॥ உ0
ஹூயம் வாஓள தா ஸம்ஸ்வஶ்ய கஷ-ிலெபலெஜஶிலொத்தஓ: ।
தாதிம்ஶதாரதி த்யாதஙும் லெஷவாஶ ஜஓ ஹீஹ்ருதாம் ॥

வா - 1 ப்ரேரயெ

காமிகாகமெ ஹலகர்ஷணவிதி:

உபவனாயிகம் வ்ராதம் பெவெஜ்ய பூஜெதா ஸகுபூ ।
ஸவெஷாம் ஸகுவாநம் வா வனுவாநமேவ வா ॥

ஹாஜீ ஸெவொஜீ ஸெவொ வாவி க்ரஷிகஸெ ஸராவெஜ ।
னவம் க்ரஷ்டா ஸீக்ரத்ய ஷணா தாவதிஷ்தம் க்ஸெஜ ॥

திஷ ஸஷெவஸெஷ ஸாஷவீ ஹி ஸநா க்ஸெஜ ।
வபஸா க்ஷாஷயித்வா தா வவெதெஞ்த ஸநாஷநு ॥

க்ஷாயஷ் உக்ஷிணாம் உக்ஷாஜ காஜநம் வஜநிக்ஷகபூ ।
ஸவெஷாவகாமணாவெதம் உக்ஷாதவெஷ வ ஜொவ்ரஷள ॥

வ்ரஷள வ்ரஷாவநீதள வ தயொவெஷாதியாவநபூ ।
பயநம் உக்ஷாதம் வா நூஜ வ்ஜாநாம் ஸவஷொஷவூ ॥

ஹஷாஜிஹஜெ தஸஜ ஸ்யாக்ஷாஜ்ஜவெஹெ தவெவ ஹி ।
வ்ரயஷித்தம் தஷா கா்யஷாஷாஜிஹொஸம் ஸிவஜிஜஃ ॥

தயாZத்ா கஷஷகவாஷி வதநெ பெவஸெவ ஹி ।
தத்ஸுநாம் வ ஸஸ்யாநாம் வஜிஷ்தாநாம் வ கஷஷணாஜ ॥

ஐக்ஷணம் ஜொகா வெயஸநு காவெயஜஸிகொத்தஃ ।
திராதும் வஜாதும் வா ஸவ்ராதும் தா வாஸ்யெஜ ॥

மவாம் லெவ்ரஷவஹாநாம் வஸீஷவ்ரஸ்யவொகூவெணஃ ।
வாஸம்வட்நாவாண வரிஜஸண ஜொஷவெதஃ ॥ ௩௦

ஜொஸெநாகாவாவெதஷ ஹெவெநெவஹ்ஹாநந
வ்ஜாவெதஃ ।

வவிதீக்ஷாதஹஜஸெப்யநாஸெஷம் வாரிமரஹ்யதாபூ ॥

ஜதி காமிகாவெ்ய ஊஹாதஷெ க்ரியாவாஷெ
ஹலகஷணவிதிநாஸெ வதாஷஸஃ வடலஃ

ஸ்லோகம் - ௩௧ ஆ. ஸ்லோகம் - கூ௦சுஜு

—o—

௨

சிவமயம்.

பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை.

அதன் பிறகு கிராம முதலானவற்றின் உழவையும் கூறப் போகிறேன்.

உழவுமாடுகளின் லக்ஷணம்.

மிக வெண்மையாயும் கைக்கடங்கினதாயும் வயதாயும் வலிமையோடு கூடினதாயும் மூக்குக் குற்ருததாயும் விரையோடு கூடினதாயும் சுபமான லக்ஷணமாயுமுள்ள இடபங்களின் கொம்பு முசுப்பு குளம்புகளை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

அவற்றின் உருவங்க ளமைந்த ஸ்வர்ண பூஷணங்களாலும் சந்தன புஷ்பங்களாலும் அடியிற் கூறப்பட்ட இலக்கணமுள்ள வர்ணங்களாலும் அமைந்த இரண்டு இடபத்தைக் கிரகித்து, பால் வெல்லங்களால் திருப்தி செய்து பிறகு உழுதலை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

உழவு கருவி - கலப்பை மரம்.

அதற்கு உதவியாகிய திரவியம் கூறப்படுகிறது. தேவர் பிராமணர்கட்கு கருங்காலி, அரசர்கட்கும் கருங்காலி வைச்ய சூத்திரர்கட்குக் கொன்றை மரம் ஆகும்.

வேம்பு மகிழ் பெய்க் கொம்மட்டி அவ்வாறே தேக்கு, சூர்ய கிரண வர்ணமான தும்பை (வேலன்) கூறப்பட்ட ஸமஸ்தமான விருக்ஷங்களுடைய கலப்பையும் ஏர்க்காலும் பிடிக்கிற மேழியும் நுகத்தடியும் இந்த உழவுக்குக் கூறப்படுகிறது.

கலப்பையினளவு.

கலப்பைப் படையானது அதற்கடியில் விசாலமுள்ளதாயும் நான்குசாண் நிகளமுள்ளதாயும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றிப் படைகளில் இரண்டரை ஜாணாவது கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்கால்.

கலப்பைப் படையின் நிகளத்தினுல் மூன்றுபங் கதிகமாகிய காலும் அடிப்பாகம் எட்டு அங்குல விசாலமும் முன்பாகம் நான்கு அங்குலமும் ஏர்க்கால்களில் கூறப்படுகிறது.

ஏர்க்காலின் நிகளமானது எட்டு பிடியோடு கூடினதாயும் மூன்று அல்லது இரண்டங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் கனத்தைப் பார்கிலும் இரண்டு பங்கு விஸ்தார முள்ளதாயும் கொடி மரம் போல் வொழுங்காயும் உத்தேசிக்கப் பட்டது.

நுகத்தடி.

முன்னே நுகத்தடி நான்குமுழ நிகளமாயும் நடுவில் ஒரு சாண் விசாலமாயும் நாபியில் இருபத்தோரங்குலத்தால் விருத்தமாயும் உத்தேசிக்கப்பட்டது.

நுகத்தடி, பக்கத்திற்கு நான்கு சாண் நிகளமாயும் முனைக்கு ஒரு ஜாணளவில் நுகத்தடியின் கடையாணித்துளை ஒரு அங்குலம் அகலமாயும் நன்றாக இந்த விஷயத்திற் கூறப்படுகிறது. துளை நடுவில் கூர்சு இரண்டு சாண் நிகளம் இருக்க வேண்டும்.

நுகத்தடி நடுவிற் கிடது பக்கத்தில் ஆறு யவை பிரமாணமிருத்தல் வேண்டும். நுகத்தடியின் துளையளவு சமமாகவும் நுகத்தடியின் நிறையும் சமமாக இருத்தல்வேண்டும். நுகத்தடி முதலானதுகள் இவ்வாறு கூறப்பட்டன.

கலப்பைக்கார்.

புழுதியைக் கர்ப்பத்திலுடைய கார் அந்தக் கலப்பைக்குத் தகுதியாக இந்த உழவு விஷயத்தில் இச்சிக்கப்படுகிறது.

சுவர்ண மயமான கார் தேவர்கட்கு விதிக்கப்படுகிறது. அந்தணர் அரசர்கட்கு வெள்ளிக்கார் ஆகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கு இரும்புக்கார் ஆகும்.

இல்லாவிடில் கலப்பை எவ்வளவோ அதிற் பாதியை எட்டு பாகஞ் செய்து, ஏரில் முதற்பாகம் ஆரம்பித்து நான்காவது பாகம் வரையிற் குறைவாயாவது அதிகமாயாவது செய்பவனுடைய இஷ்டமாகச் செய்விக்க வேண்டும்.

உழவு கயிறு.

பசுவின் தோலிலிருந் துண்டான வடகயிருவது, முஞ்சம்புல் பனைநார் சணப்பைநார் தேங்காய்ப் பிரிக்கயிருவது எவ்விடத்திலும் புகழப்படுகிறது,

புறநடை.

முருக்கு அத்தி அரசு ஆல் கல்லால் இவைகளிலுண்டானவும் இவைபோன்ற சகலமான கலப்பை முதலானவைகளும் தேவர் முதலானவர்கட்கு எவ்விடத்திலும் சம்மதிக்கப்பட்டன.

கலப்பையின் பூஜை.

இவ்வாறு யாவும் சம்பாதித்து சிவத்விஜரிடத்தி லுற்பத்தியான ஆசிரியர் மந்திரமய சரீரராயும் சிரோவேஷ்டநத்தோடு கூடினவராயும் மேல் வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயங்களிலும் அரைஞாண் உத்தரஜஞ்ஜம் காப்பு மோதிரம் கிரீட பூஷணங்களை யடைந்தவராயும் எருதுகளைப் பூஜிக்க வேண்டும். இடபத்தை திரியம்பக மந்திரத்தாலும், கலப்பையை அஸ்திர மந்திரத்தாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

பிராமண ச்ரேஷ்டர் உழவு செய்கிறவனை அழைப்பித்து வஸ்திரத்தைக் கொடுத்து அவனைத் தன்னைப் போல் தியானித்துக் கிருஷிகார்யத்தில் அனுப்ப வேண்டும். முதலில் உத்தமாசிரியரானவர் தானும் மேழியைத் தொட்டு உழச் செய்தல் வேண்டும்.

உழவு.

தேவர் அந்தணர் அரசர்கட்கு உழவு முப்பத்திரண்டு முறையென்று சொல்லப்பட்டது. வைச்யர் விஷயத்தில் பதினைந்து கூறப்பட்டது. சூத்திரருக்கு ஏழுமுறை கூறப்பட்டது. யாவருக்கும் ஏழுமுறையாவது இல்லாவிடில் ஐந்து முறையாவது கிழக்குமுகமாயாவது வடக்குமுகமாயாவது கிருஷிகார்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு உழவுசெய்து முறையாக ஆறுமுறை திருப்பிப் பரம்படித்தல் வேண்டும.

பயிர் செய்தல்.

முறையாக எள் கடுகு பயறு இவைகளையும் உளுந்து நெல்லையும் ஜலத்தினால் அலம்பி, நேத்திரமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டே விதைக்க வேண்டும்.

ஆசார்ய சம்பாவனை.

ஐந்து வராகனிடை பொன் ஆசார்ய தக்ஷிணையாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் பொருட்டு பசு எருது இவைகளை ஸமஸ்த சஹாய திரவ்யத்துடன் கொடுக்க வேண்டும்.

அசுப சகுனம்.

முதுகு வளைந்திருக்கிற எருதுகள் யாவையோ அவற்றின் அதிக ஒட்டமும் படுப்பதும் இன்னும் வேறான கெட்ட கார்யமும் ஜனங்கட்கு ஸமஸ்த தோஷத்தையுந் தரும்.

சாந்தி

கலப்பை முதலானவை முறியுமாயின் அவ்வாறே ஆகும். கயிறறுந்தாலும் அவ்வாறேதான். சிவத்விஜர் அப்போது பிராயச்

சித்தமாகிய சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறே உழவாளி விழுந்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

உழவினுல் விருத்தி செய்யப்பட்ட அவ்விடத்திலிருக்கிற பயிர்களினுடைய பக்ஷணத்தைப் பசுக்களின் கூட்டத்தால், புத்திமானுகிய ஆசிரியர் புசித்தல் செய்விக்க வேண்டும். மூன்று ராத்திரியாவது ஐந்து ராத்திரியாவது ஏழு ராத்திரியாவது பசுக்களை வசிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

எருது கன்றுகளோடு கூடின பசுக்களின் சாணி மூத்திர புரோக்ஷணங்களாலும் குளம்பினுல் தட்டுதல் ஆக்ராணித்தல் உலாவுதல், பசுவின் காலடி படுதல், அசைவு போட்டுக் கக்குதலால் விழுந்த நுரைகளாலும், கன்றுக்குட்டிகளின் வாயிலிருந்து நழுவின நுரைகளாலும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பூமியின் நடுவில் கிராம முதலானது கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பதினுன்காவது - பூகர்ஷணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:※:—

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

𑌅𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌕𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌜𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 ।
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌕𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌣𑍍𑌡𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌗𑌶𑌾𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌨𑌾𑌹𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௫

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌂𑌶𑌕𑍀𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌲𑌮𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

பூர்வஸ்தாப்ய ஹோமம் ச [illegible] |
தத: ப்ராஸாதே [illegible] ஶாஸ்த்ரேண ஶாஸ்த்ரவித் || ௨௫

ஶங்கம் ப்ரக்ஷால்ய தோயேந [illegible] |

ஶங்கஸ்தாபநம் [illegible] |
இத்யாதி [illegible] ஶங்கஸ்தாபந [illegible] ||

ஶங்கபூரணயா [illegible] ஶங்க [illegible] |

[illegible] ||

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஶங்கஸ்தாபநவிதிர்நாம பஞ்சாஶ: படல:

ஶ்லோகா: - ௫௫ ஆக ஶ்லோகா: - க௫௪௧½

உ

சிவமயம்.

சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை.

வீடு கிராம முதலானவை நிர்மிப்பதற்கு தேவர்களுக்கும் பிராமணர் முதலான வர்ணங்களுக்கும் அநுலோமர்களுக்கும் சிவ தீக்ஷையோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் தீக்ஷிக்கப்படாதவர்களாகிய மற்ற சிவபக்தியோடு கூடின ஆன்மாக்களுக்கும் சுபகரமான சங்குவென்னும் முளை நாட்டுதலை கூறப்போகிறேன்.

சங்கு ஸ்தாபன விடம்.

பிரம ஸ்தானத்திற்கு தென்மேற்கில் சங்குவினிடத்தைச் செய்ய வேண்டும். மற்ற விடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சங்கு (மரக்குச்சு) கிராம முதலானதை நாசஞ் செய்யும்.

சங்கு நிமித்தம் ஒரு தண்டப்ரமாண மகலமாயும் ஆறங்குல முயரமாயும் அநாதியாயு மிருக்கிற தேவர்களின் மண்டலத்தைச் செய்ய வெண்டும்.

பேழை செய்ய.

வித்வான்களால் அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்கட்கும் முறையாக எட்டு ஆறு நான்கு இரண்டு அடி வுயரமாயும் ரம்யமாயும் வளைவில்லாததாயும் ஜீர்ணமாகாததாயும் மழமழப்பாயும் நன்ருகப் பரிசிக்கக் கூடுமானதாயும் மிகவும் சமமாயும் நல்லதாயும் மூன்றரை முழம், மூன்று முழம், இரண்டரை முழம், இரண்டு முழம் அளவிருக்கும் மண்டலம் முறையாக அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணத்தார்க்கும் செய்யத்தக்கது.

அம்மண்டலத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து சரியாய் முளைத்தாயும் சமமாயும் மிகவும் சமமான மத்யத்தை யுடையதாயும் அனேகங்களாயும் இருக்கிற அந்த மூங்கிற் கூச்சுகளால் நன்ருகத் தோண்டல் வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் பொடி மணல்களை யுடைய போடுமண்ணோடு கூடினதாயும் கோமூத்திர கோமயத்தோடு கூடினதாயும் தயிர் நெய் பால்களோடு கலந்ததாயும் புற்று மண்ணோடு கூடினதாயும் உறுதியாயும் சமமாயும் சரிவில்லாததாயும் உயர்வு தாழ்வில்லாததாயும்

மிகவும் ரமணீயமாயும் கண்ணுடிக் கொப்பாயும் முள்ள மண்டலத்தை அளவுகோற் கருவியால் பதிவிக்க வேண்டும்.

அளவுகோல் செய்யும் மரம்.

தந்தமும் சந்தனமரமும் தேவர் அந்தணர்கட்குக் கூறப்பட்டன. அரசர்கட்குக் கருங்காலி தனிசு மரம். வைசியர்கட்கு சாக விருக்ஷமும் கருங்காலியும். சூத்திரர்கட்கு சாகமும், கறுத்த நிறத்தாற் சிரேஷ்டமான வேலமரமும் கூறப்பட்டன. பாலைமரம் வன்னி ஆச்சாமரம் இவையாவும் தகுதியானவை யென்று கூறப்பட்டன.

சங்குவின் பிரமாணம்.

கூச்சானது, ஆறு அங்குலம் விசாலமும் பன்னிரண்டங்குலம் நிகளமும் நுனியில் ஓரங்குலமும் உள்ள வஸ்துவானது (சங்கு) ஸமஸ்த வர்ணங்களிலும் தகுதியானது. பதினுன்கு அங்குல அகல நிகளமும் மூன்றங்குல முளையுமுள்ள சங்கு ஸமஸ்தமான வாஸ்துக்களிலும் தகுதியானது.

ஆயம்.

அரைமுழ அகலநிகளமும். நுனியகலம் அடிவிலாசம் நாலிலொன்றில் நாலிலொன்ருகிய முப்பத்திரண்டில் ஓர் பாகமுடையதாயும், ஓரங்குலம் குறைப்பதால் ஆயமும் விதிக்கப்படுகிறது. அந்தணர் முதலான நான்கு வர்ணங்களின் முறையாகச் செய்ய வேண்டும்.

மண்டல வுருவம்.

மண்டலத்தின் நுனியானது தேவர் முதலானவர்கட்கு சிரஸ கூர்மையாக இருத்தல் வெண்டும், அந்தணர்கட்குக் குடைக் கொப்பாகவும், அரசர்கட்கும் வைசியர்கட்கும் முறையே தர்ப்பம் மூங்கிற் பத்திரங்கட் கொப்பாவும், சூத்திரர்கட்கு வாழைப்பூ மொக்கு நுனிபோலவும் இருக்க வேண்டும்.

சங்கு செய்யும் மரம்.

தேவர்கட்குப் பில்வசம்பந்தமான கூச்சு ஆகும். கருங்காலியும் ஆச்சாவும் அந்தணர்கட் குரியன. அரசர்கட்கு வேங்கையும் மகிழுமுரியன. வைசியர்கட்கும் சூத்திரர்கட்கும் வேலமரமும் கருங்காலியும் ஆகும். மேதாவியான ஆசிரியர் யாவர்க்கும் சாதாரணமாகவாவது அநாதியாகிய பிரசித்தமான (மரங்களால்) சங்கு செய்விக்க வேண்டும்.

சங்குவின் தொகை.

இவ்வித மரச்சங்குகள் ஓர் ஜாணளவி லிடைவெளி யுள்ளதாய் ஒன்பது கூச்சுகளால் மயக்கமில்லாமல் செய்யத்தக்கது.

சங்குவில் ஊசி நாட்டி பூஜை செய்ய.

அவ்வளவு முனைகளும் ஊசியோடு கூடியதா யிருத்தல் வேண்டும். கிராமம் வயல் மலையடிவாரங்களுக்கு ஊசியானது ஓரங்குலப் பிரமாணமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். யவை சாதங்களின் முகம் போல், பொன் வெள்ளி செம்பு மயமான ஊசியை பஞ்சகவ்யத்தாலும் மறுபடியும் சுத்தோதகத்தாலும் சோதித்து கந்தம் முதலானவற்ருற் பூஜித்து, வாஸ்துவின் விருத்தியை ஸ்மரித்துக் கொண்டு இருதய மந்திரத்தாலாவது அஸ்திர மந்திரத்தாலாவது ஜபித்து தீர்த்தத்தால் அப்போதே புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

சங்கு ஸ்தானத்திற்கு வடக்கு பாகத்தை யடைந்திருக்கிற மண்டலத்தில், ஐந்து முழங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட மேடையின் மத்தியில் இந்த கிரியையைச் செய்ய வேண்டும். நூதனமான நல்ல வஸ்திரங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சுற்றப்பட்ட வேதிகையிலிருக்கிற சங்குவை, கங்கணத்தைக் கட்டிக் கொண்டவனுய்ப் பூஜிக்க வேண்டும். கிழக்கு திக்கிலிருக்கிற வாஸ்து ஓமத்தையும் வேதிகையில் நன்ருகச் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு நிர்மலமான உதய காலத்தில் நல்ல வாரத்தில் சுபதினத்தில் சங்குவை ஜலத்தினுல் அலம்பி, இருதய மந்திரத்தால் சந்தன முதலானவற்ருல் பூஜிக்க வேண்டும். திக்குகளின் தேவதைகளைச் சந்தன முதலானவற்ருல் அதனதன் நாமங்களாற் பூஜித்து, பூஷணங்களுடன் கூடின ஐந்தவயவங்களுடையவராயும் சிரோவேஷ்டனத்தோடு கூடினவராயும் உத்தரீயத்தோடு கூடினவராயும் தனது தக்ஷிண பார்சத்தில் விப்ரர்களோடும் சிற்பியோடும் கூடினவராயும் சங்குஸ்தானத்தை அடைந்து புண்யாக வாசனம் செய்விக்க வேண்டும். நான்கு பக்கத்திலும் இந்திரர் முதலானவர்களைப் பூஜித்து சங்கு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்,

சங்கு ஸ்தாபனம்.

சங்குவின் பிரமாணமுள்ளதாயும் சங்குவின் விஸ்தாரத்தின் பாதியோடு கூடினதாயு மிருக்கிற கயிற்றினுல் விருத்தமாகச் சுற்றி அதன் நடுவில் அந்தச் சங்குவைச் சூர்யோதயத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பூர்வோத்தராதி நிர்ணயம்.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் சங்குவின் நிழற் கோடானது எப்படி அடைகின்றதோ அந்த இரண்டு பிந்துவை யடைந்த சூத்ரமானது இவ்விஷயத்திற் கிழக்கு மேற்குத் திக்குகளென்று இச்சிக்கப்படுகிறது.

பூர்வான்ன அபரான்ன காலங்களில் யவையினுடைய நான்காவது பாகத்தை யடைந்த சூத்திரம் இரண்டு பிந்துக்களின் நடுவில் சுற்றிவைத்ததாயும் சம்பரமென்னும் மானினுடைய முகத்திற்கும் வாலுக்கும் சரியான அளவுடைய சூத்ரமானது தெற்கு வடக்காயும் கூறப்பட்டது. வேறு விதமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டது. கிழக்காவது வடக்காவது, த்ருவவேதையாலாவது த்ருவநக்ஷத்ரத்தாலாவது பூசத்தாலாவது திருவோணத்தாலாவது சங்ராந்தி புண்ய காலத்தாலாவது சாதிக்க வேண்டும்.

அளக்கும் க்ஷேத்திரத்தின் பாதி அளவினுல் நான்கு மூலையையும் சாதிக்க வேண்டும், சுரோத்திர பாகங்களால் புஜங்களின் உவமை சாதிக்க வேண்டும். அசைவினுல் நேராக அந்தச் சங்கு இருக்குமாயின் ஜலத்தோடு நிலத்திற்குவமை ஆகும், அவ்வாறன்றி சப்தத்தை யுடைய கிழக்கு சந்த்யாகாலம் நிச்சயிக்கப்படலாம்.

துர் வாஸ்து.

முன் கட்டடத்தில் பழமையாகிய இடம் யாதோ அது ஸமஸ்த குற்றத்தையு முண்டு பண்ணுகிறதாக ஆகும்.

பதினைந்தாவது சங்குஸ்தாபனவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— : : —

ஊரெ நாவகரணவியிः

ஊரெநாவகரணம் வக்ஷ்யெ ஸவெஷாம் ச விஶேஷதः ।
வாராணாகூ ஊரப்யஸ்ரா ஊநாஜுஷிதி ஸ்மிருதம் ॥

வாராணாஸிதி வ்ரதெ யொமிநாம் ஊஷ்ஷிரோவாः ।
ரயரொணாஸு வாஜாதும் ஸீக்ஷா யபிகொ யவதூயா ॥

க்ருஶரொஷ்டுமாணாः வ்ரொக்தா யவெஷ்டிஷ்ஷ ஸஹிஹி ।
கஷாஹிஸு க்ரு ஸெணைவ கந்ஸாஹிவிஷெஷதः ॥

கஜாஷு ஸுஹியாः வ்ரொக்தா யாவத்ஸ்ஸிவஸாஸநெ ।
ஸாஜிஹிஸு திஹி ஸாயெஷு தாஹிஷு தயாயநெதெः ॥

ஸாஷ்ஹூஜா ஸாவஸ்ரா தா ஸஜாஷா ஸுஹியாஸிஹ ।
ஸாயெஷுஷியக்ஷ்வெவாய ஸாயெஷு ஸஹிரெவ வா ॥

கஜாஷாஸுஹியாः வ்ரொக்தாஸாயெ ஸஷஹிரெவ வா ।
ஊய்ராஜாஸிஊய்ருஸுவவீவவ் தா யஷுவெது ॥

ஶ்ரேஷ்டம் ஊதாஜாஷம் வ்ரொக்தம் வாஊஹீநம் தா ஊய்ருஊ ।
கயொ நஊயஊம் வ்ரொக்தம் ஊதாஜாஷவிஹெஷதः ॥

நவயா ஊநஊஷ்டிஷ்டம் நாஊஜுஷ்டுதொஷவி வா ।
வவம் ஊதாஜாஷம் வ்ரொக்தம் யாமாதீநாம் வ்ரஸஷ்தெ ॥

கஜாநெஷுஷயவஸம்வ்ரநெதவிதஷ்ஹிஸிஹ கயதெ ।
தஜ்ஜயம் ஹஜஸஷ்டிஷ்டம் ஸ கிஷ்ஷாஸிஹ ஸஊதः ॥

வஷுவிம்ஶதிஊதும் தா வ்ருஜாவத்ஸ ஊதி ஸ்ம்ருதः ।
ஊநெதூஷஷ்விம்ஶதிஹிய நஊஷிஷ்டிः வ்ருகீதிதः ॥ ௧௦

ஸதுவிம்ஶதிஹிஊநெது யநாகுஹ ஊஷாஹ்ருதः ।
ஊநாஜாஷாஷஹஜஸஷு ஸாஜெஷ்ஷிநு ஸம்வ்ருகீதிதாः ॥

வளாஷஷः வாஷாஜுதஸஜுஷ்டகூஷிணாதிஹ ।
தயம் வ்ருஸாயர் வாஜுஷஸஹிதெ தஷ்டதாஜுநெः ॥

கநிஷ்டநெஷ்ஹுः க்ருஸெணைவ யவமொகணர் ஸஜூநெகெः ।
விதஸிः கயிதநெஷ்வம் வ்ராஷெஸஷநதுர் ॥

ஹவம் விவிய உஷ்டிஷா ஹஷஸவெஷ வாஷஷா ।
வ்ராஜாவதஸ்ஸ ஊநெந ஊபவெ விருஹெஷவி ச ॥

ஊஸ்ரிகாயாம் ஸஹாயாணு விஸாயாயாணு யொஜயெது ।
ராஜபாநஸிகம் ராஜஹவநம் ச திடாககூ ॥ கூ௫

ஜாமநெஷு யநாஷிகாநெணைஷெவ காரயெது ।
யநாருஹெண காயாதா ரயஸ்யாநம் விஶேஷதः ॥

வ்ராகாரம் கிஷஊநெந யாநஷு ஶயநம் நயெது ।
கிஷஊநெந வெ ஸவ ஊவஷுஷ ஸஊவரொது ॥

விதஸிநா வியாதவம் யாநஷு ஶயநம் தயா ।
ஜிஹ்ம் ச வ்ருதிஊநெஷ்வ ஆஷஷம்ஹஷு வஷிஹிகூ ॥

யஷஸ்ய வொவகரணம் தவர்ம் ஊஜாயெந தா ।
ஈதஸ்யம் தா யவெநெநவ ஊயாநு ஊநவித்நெஷः ॥

தூயாதியக்ஷணம் நெவஷிரெவ தா ஸம்ஊதகூ ।
ஹநெஷ்ஷதாஹிஷ்ஷிஷா ஜம்பொ ஜுஷஊஷிஹிः ॥ உ௦

ஜம்பெந ஊவயெதிராஊமாம் வதநாதிகூ ।
கயாநம் ஜுநா பஷ்வா கெஷ்தநெவ தா ஊநயெது ॥

ஜும் காயாது தா காவாஸவ்டஸ்தாதிஹி
பாயः ।

நஹ்ரொயவஷநெநாய தாஷகெதகவஷநெः ॥

கநிஷ்டாஜுஷிநாஹா ச திவ்யதா ருஸிவஜிதா ।
தெவவிவுஊஹீவாநாம் நெவஸ்ஸ ஸநெதெவிவஜிதா ॥

[illegible]

சிவமயம்.

மாநோபகரணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஸமஸ்த வாஸ்துகட்கும் அளவின் சாதனத்தை விசேஷமாகக் கூறப் போகிறேன். பரமாணுக் கிரமமாக விருத்தியாக மாஞங்குல மென நினைக்கப்படுகிறது.

பரமாணு முதலிய அளவை.

பரமாணு வென்று ப்ரசித்தமான வஸ்து யோகிகளின் மனக் கண்ணிற்குப் புலப்படும். ரதத்தின் தூசும் வால்நுனியும் ஈறும் பேனும் அவ்வாறே யவையும் முறையாக ஒன்றிலொன்று எட்டு பங்காக அதிகப்பட்டுள்ளது.

அதம மத்திம உத்தம நவபேத அளவை.

ஆறு ஏழு எட்டு யவைகளால் அதம முதலான பேதம் முறையாகக் கூறப்படுகிறது. மூன்று விதங்களான எவ்வளவு அங்குலிகள் சிவாகமத்திற் கூறப்பட்டனவோ அவ்வாறே மூன்று நெற்களாலும் மூன்றரை நெற்களாலும், சால் யுத்பவங்களான அங்குலங்கள் மூன்றுவிதங்களாக இவ்விடத்திற் கூறப்பட்டன. ஆறரை யவைகளாலும் மற்றும் ஏழரை யவைகளாலும் எட்டரை யவைகளாலும் அங்குலங்கள் மூன்று விதங்களாகக் கூறப்பட்டன.

நடுவிரல் மத்தியிலிருக்கிற கணுவின் நிகளம் எவ்வளவோ அது சிறப்பான மாத்ராங்குல மென்று கூறப்பட்டது. இதிற் காற் பாகம் குறைந்தது மத்திம மெனவும், பாதி குறைந்தது அதம மெனவும் கூறப்பட்டது.

அங்குலப் பிரமாண பேதத்திலும் மனிதர்களின் பெருவிரலாலும் ஒன்பது விதமாக அளவானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு கூறப்பட்ட ப்ரமாணங்குலமானது யாக முதலானவைகட்குச் சிறப்பாக விருக்கிறது.

ஜாணளவு முதலியன.

பன்னீரண் டங்குலங்கள் ஒரு ஜாண் என்று கூறப்பட்டது, இரண்டு ஜாண்கள் ஒரு முழம் ஆகும். இந்த மானப் பிரகரணத்தில் அந்த முழம் கிஷ்கு வென்று சம்மதிக்கப்பட்டது.

இருபத்தைந்து கிஷ்கு பிரமதேவன் ஹஸ்தமென ஸ்மரிக்கப் பட்டது, இருபத்தாறு கிஷ்கு கொண்டது தநுர்முஷ்டி யென்று கூறப்பட்டது. இருபத்தேழு தநுர்முஷ்டி கொண்ட அளவு தநுர்க் கிரக மென உதாகரிக்கப்பட்டது.

இந்த சாஸ்திரத்தில் அளவு மானுங்குலத்தால் உண்டான முழங்கள் கூறப்பட்டன. புருஷனின் வலது பெருவிரலிலிருந்து உண்டானது பௌருஷ மென்றும், பெருவிரலோடு கூடின சிறு விரல் முதலான நான்கு விரல்களால் உள்ளங்கையைப் பரப்பு வதால் முறையே ஜானும் அதன்பிறகு ஒட்டைஜானும் யவகோ கர்ண முதலிய சம்ஞைகளும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு சமஸ்த வாஸ்துக்களிலும் நானுவிதமான அளவுகள் கொள்ளப்படும்.

பிரஜாபத்ய அளவு முதலியன அளக்க வேண்டிய விபரம்.

மண்டபத்திலும் விக்ரகத்திலும் மாலையிலும் சபையிலும் சாலை யிலும் விசாலத்திலும் பிரஜாபத்ய(பிரம்மதேவன்) அளவுடன் சேர்ப் பிக்கவேண்டும். பட்டணம் முதலானதும் ராஜன் அரண்மனை முதலான தும் குளமும் கோட்டையும் தநுர்முஷ்டி கரணங்களாற் செய்விக்க வேண்டும். தநுர்க்கிரக மென்னும் அளவினுல் விசேஷமாக வீதி யின் மார்க்கத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிராகாரத்தையும் வாஹநத் தையும் சயனத்தையும் முழ அளவினுல் செய்ய வேண்டும். ஆபத்தை யடைந்தவன் முழ அளவினுல் சமஸ்தத்தையும் செய்ய லாம். அவ்வாறே வாகனத்தையும் சயனத்தையும் ஜாணளவினுற் செய்க.

லிங்கத்தையும் பிரதிமையையும் த்வாரஸ்தம்பத்தையும் சூளி கையையும் இதற் குதவியானது யாதோ அந்த யாவும் அங்குலத் தினுற் செய்க. அதிக ஸ்வல்பத்தையோ வென்ருல் யவையினுல் அளக்க வேண்டும். இவ்வாறு அளவைப் பிரமாணத்தை யறிந்தவர் களால் ஆயாதி ப்ரமாண லக்ஷணமும் இந்த அங்குலப் பிரமாணங் களாலேயே சம்மதிக்கப்பட்டது.

தண்டக்கயிறு ப்ரமாணமும் அதனளவு விபரமும்.

நான்கு முழங்களால் தண்டமானது உத்தேசிக்கப்பட்டது. கயிருனது அந்தத் தண்டத்தின் எட்டு கொண்ட அளவினுல் உத் தேசிக்கப்பட்டது. கிராமத்தையும் நகரத்தையும் பட்டன முதலான தையும் தண்டத்தினுல் அளக்க வேண்டும். வழியையும் க்ஷேத்ரத் தையும் கயிற்றினுற் கட்டி அளக்க வேண்டும்.

புத்திமான், பருத்திநூல் பட்டுநூல் முதலானவற்ருலும் அலம் விழுதைத் திரித்து முறுக்கினதினுலும் பனை தாழை நார்களாலும் கயிற்றைத் திரிக்க வேண்டும்.

கயிறு செய்யும் வகை.

சிறுவிரற் பெருமனுள்ளதாயும் மூன்று புரியுள்ளதாயும் முடி களில்லாததாயும் உள்ள (பருத்தி பட்டு) கயிறு தேவர்கள் அந்தணர் கள் அரசர்களுக்கும் சிறந்தது. அந்தக் கயிறு வைச்ய சூத்திரர் களுக்கு ஆகாது. பனை தாழை ஆல் அவ்வாறே ஆத்தி சணப்பை முறையாகவே தேவர் முதலானவர்கட்குக் கூறப்பட்டன. தேங் காய்ப்பிரி யாவருக்கும் கூறப்பட்டது.

அளவுகோல் செய்யும் வகை.

தென்ன மரத்தின் இலையினுடைய அளவு யாவருக்கும் ஸமஸ்த சித்தியைத் தரும். ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை முறை யாக இரண்டுவிதமாக பாகிப்பது கூறப்பட்டது,

ஆரம்பத்திற் கிழக்கு வடக்கு முகத்தால் பாகித்தல் வேண்டும். அந்தத் தென்னேலையின் பாதியாலாவது அதன் ஈர்க்கினுலாவது பிர திமை முதலானவற்றில் விசேஷமாக அளவைச் செய்ய வேண்டும். அற்பனுனவன் கிளையினுல் அளப்பான்.

ஒரு முழக்கோலானது சிறந்த மரத்தினுலானதாயும் முடிச் சில்லாததாயும் மிகவும் விசாலமாயும் நிகளத்தோடு கூடினதாயும், அரையங்குல விசாலமும் முக்காலங்குலம் அல்லது ஓரங்குல அகலமு மாக இருக்கவேண்டும். அந்த அங்குலத்தைப் பார்க்கிலும் அரை யங்குல கனத்தோடு கூடினதாயும் அகலத்தோடு சமமாயும் அவ் வாறன்றி நற்சதுரமாயும் யாதொன்று இருக்குமோ அது மனிதரின் அளவு தண்டமெனக் கூறப்பட்டது.

அடியிற் பிரமாவின் ஸ்வரூபம் நடுவில் இலக்குமியின் ஸ்வ ரூபம் அதன் நுனியிலோ வென்ருல் விஸ்வகர்மாவின் சொரூபம் இம் மூன்று சொரூபமாகச் செய்ய வேண்டும். இரண்டங்குல அகலமான இந்த அளவுகோல் தேவர்களின் யோக்யமாக ஆகும். கால் அங்குலத் தோடு கூடினதாவது அவ்வாறன்றி அரையங்குலத்தோடு கூடினதா வது வளையமாகவாவது சித்திர மெழுதப்பட்டதாகவாவது இருக் கலாம்.

பொன்னினுலாவது வெள்ளியினுலாவது அவ்வாறன்றிச் செம்பினுலாவது இரும்பினுலாவது அடியிலும் நுனியிலும் வளையத்தோடு கூடின அளவுகோல் அளவின் நிச்சயத்திற் சிறந்தது.

பதினுருவது - மாநோபகரணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

பதவிந்யாஸ விதி: ॥

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண பதவிந்யாஸலக்ஷணம் ।
ஸகலம் பதமேகம் ஸ்யாத் பைஶாசம் து த்விதீயகம் ॥

பதம் பீடம் த்ருதீயம் ஸ்யாந் மஹாபீடம் சது: பதம் ।
உபபீடம் தத: பஞ்சாக்ரபீடம் ஷட் பதம் ॥

ஸ்தண்டிலம் ஸப்தமம் வித்யாந் மண்டூகம் சாஷ்டமம் ।
பரமேஶபதம் சாபி நவமம் பரிகீர்த்திதம் ॥

தஶமாஸநம் ஐகாதஶம் ஸ்தாநீயம் த்வாதஶே ததா ।
தேஶீயம் சாதஶம் ப்ரோக்தம் பதஞ்சோபயசண்டிகம் ॥

சதுர்தஶபதம் பத்ரம் மஹாஸநமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
பத்மகர்ப்பபதம் பஞ்சதஶம் து ப்ரகீர்த்திதம் ।

ஷோடஶம் த்ரியுதம் ஸப்ததஶம் வ்ருத்தபோககம் ।
அஷ்டாதஶபதம் சாத்ர கர்ணாஷ்டகமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥

ஏகோநவிம்ஶதிபதம் ஜ்ஞேயம் கணிதபாதகம் ।
ஸ்யாத்விம்ஶதிபதம் ஸூர்யவிஶாலம் நாமத: பதம் ॥

ஸ்யாதேகவிம்ஶதிபதம் ஸுஸம்ஹித ஸமாஹ்வயம் ।
த்வாவிம்ஶதிபதம் சாத்ர பதம் ஸுப்ரதிகாந்தகம் ॥

ஸ்யாச்ச த்ரயோவிம்ஶதி ப்ரோக்தம் விஶாலம் நாமத: பதம் ।
ஸ்யாச்சதுர்விம்ஶதிபதம் விப்ரகர்ப்பமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥

பஞ்சவிம்ஶதிஹ ப்ரோக்தம் விஶ்வேஶாக்யம் பதம் புதை: ।
யத்து ஷட்விம்ஶதிதமம் தத்ஸ்யாத்விபுலபோககம் ॥ ௧௦

ஸ்யாத்ஸப்தவிம்ஶதிதமம் பதம் விப்ரதிகாந்தகம் ।
யச்சாஷ்டாவிம்ஶதிபதம் விஶாலாக்ஷபதம் ஸ்ம்ருதம் ॥

விஷ்ணுஹாக்ஷிக ஸம்ஜ்ஞாயம் வனகோந த்ரிம்ஶகம் பதம் ।
பதம் த்ரிம்ஶத்ரம் ப்ரோக்தம் விஶ்வஸாரம் பராதநம் ॥
வனக த்ரிம்ஶத்வயம் யத்ர ஹவேத்ஸாகாங்கம் ।
ஜந்காஜவபதம் யத்ர சாதிம்ஶகயிதம் கவிஹ ॥

ஸகலே ரயோரே ப்ரஹ்ம பஞ்சாஃ ப்ராமாதிஸம்ஸ்துகே ।
ஜநும் யரணா வாரணம் ஹோரம் மஸாதிநாவர்யேக ॥

கஷிந்து தேவாதய: பஞ்சாஶாக்கிகாயம் ச ஹோஜநம் ।
காயாத்ர வேவகவசே கணஸம்ஸ்துபயாநிதே ॥ ௧௫
கஷஸம்ஸ்த்ருமதா ஜொகவாஜா ரயோ ப்ரஜாபதி: ।
தந்நயோ நிஷ்கஸம் பைரம் ஸாவயேகஜெஶிகோத்தர: ॥
ஸவர்ஜஜகாயம் ச க்ஷாத்ரக்ருராஶ்ரஹாதிகம் ।
கணஸம்ஸ்துபயெநைவ ஸம்யக்தம் வீம்ஶிஷ்யதே ॥
பஞ்சவர்க்தாஸ்ய ஸாரா யே தத்ர பதஸாத்ஸ ப்ரகீர்திதா: ।
வனதகவதம் ஶராதீநாம் தச்ச க்ராராதியோமகம் ॥

க்ஷாத்ரக்ராராதிகே வேஷம் வேவகம் தத்ர தயைவ ஹி ।
கணஸம்ஸ்துபயோவேதம் ரஹாவீம் தத்ர காரயேக ॥
ரயோ ச தத்வதம் ப்ரஹ்ம ஹாந்தேக்ஷேZத்ர ராநிஸத்தர: ।
ஶம்ஶோ ஜயஞ சூதிதேஜா ஹ்ரயோZநிவித்தயோ யர: ॥ ௨௦
ஹ்ரமாஶ்ச வித்யஸாத்ரீ வள வாரண: ஶேஷராராதன ।
ரச்யேஷாரேZதித்ரேதி ஸம்ஸ்துஷா பாஹ்யதேவதா: ॥
ரஹாவீம்வதம் ப்ரோக்தம் க்ஷாத்ரக்ராராதியோமகம் ।
உபவீம்வதெ வேகா ஹாந்தேக்ஷ ரயோ விதாரஹ: ॥
கயரா ச விவஸ்வாம்ஶ்ச ஶித்ருஶ்ச 1பூயிவீயார: ।
சதாதிக்ஷா மதா தேவா வனகேகவதஹோமிக: ॥

பா - 1 யாணீயா:

ஸாவித்ரு ஶ்ரேந்ஜஶ்சைவ ராத்ரஜ ஸாவஜஸ்யா ।
சூரேந்யாதி சதாதிக்ஷா ஹாம்ஜதே தேவதா: பதம் ॥
ஶம்ஶ்ச ஸத்யகஶ்சைவ ரஹேந்த்ராதித்யவஹய: ।
மஸவர்ஶ்ச தயா தேவோ ம்ருஹக்ஷதயரள தயா ॥ ௨௫
விதரஶ்சாஸாராஶ்சைவ பாஷதஞ ஜஶ்ரள ।
வாயாஶ்சாவி மஜஶ்சைவ ஹஶ்ரோடெஶாரா வனவ ச ॥
ஹாம்ஜதே பதரேகம் கணஸம்ஸ்துபயாநிதம் ।
உபவீம்வதம் நாந்ரா ம்ராராதீநாம் ஶாஸாவஹம் ॥
உக்ரவீம்ஶிதம் ரயோ கணஸம்ஸ்துபயாநிதம் ।
ரயோ சத்வதம் ப்ராஹ்மஜ்ஞராவரணே தத: ॥
கயரா ச விவஸ்வாம்ஶ்ச ஶித்ருஶ்ச பூயிவீயார: ।
ப்ராமாதி ஹாம்ஜதே தேவா ஶிவதம் கோணவர்ஜிதம்
ஸவிதா ச தயேந்த்ரஶ்ச ராத்ரஶ்சாவஸ்தயைவ ச ।
சூரேந்யகோணராஹ்ய ஹாம்ஜதே தேவதா: பதம் ॥ ௩௦
பஹிராவரணம் வக்ஷ்ய பாவகாதிசதுஷ்வபி ।
கோணேஷு ஹாம்ஜதே தேவா: பதாநரயம்கம் க்ரமாத ॥
சூரேந்யஸ்ய தத்ர பஞ்சவர்யே ஹ்ரஶோ வஹ்நிஸ்த
பஶ்சிமே ।
நைருர்தஸ்ய தத்ர பஞ்சவர்யே ம்ருஹ ஸ்யாக
பஶ்சிமே ஸ்யயம் ॥
பஶ்சிமரயே தத்ர வாயவ்யாம் ஶேஷோ வாயாத்ஸ
பஞ்சவர்ம: ।
ஶம்ஶாநபஶ்சிமரயே தத்ர திதிரீஶஸ்ய பஞ்சவர்ம: ॥
ப்ராவ்யாரதாரராஹ்ய ப்ராதக்ஷிண்ய க்ரமேண தத்ர ।
ஜயந்தேஶோ ரஹேந்த்ரஶ்ச சூதித்ய ஸத்யகஸ்யயா ॥

दक्षिणे वितथश्चैव गृहक्षतयमौ तथा ।
गन्धर्वश्च तथा देवाश्चत्वारः पदभोगिनः ॥

पश्चिमे चैव सुग्रीवः पुष्पदन्तो जलेश्वरः ।
असुरश्च तथा देवाश्चत्वारश्चोत्तरे स्थिताः

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

भृशो वह्निरिति प्रोक्ता पूर्वस्यां दिशि देवताः ।
वितथो गृहक्षतश्चैव यमो गन्धर्व एव च ॥

भृङ्गराजो मृगो नैरृतिर्दक्षिणस्यां तु देवताः ।
सुग्रीवः पुष्पदन्तश्च वरुणासुरशोषकाः ॥

[illegible] पश्चिमे देवताः स्थिताः ।
[illegible]

उत्तरस्यां दिशि प्रोक्ता देवता [illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
एवं [illegible] ॥

[illegible] पदभोगिनः ।
[illegible] ॥

[illegible] चैकैकं पदभोगिनः ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ।

एवं नवपदं ब्रह्मा [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ईशानश्चैव पर्जन्यो जयन्तश्च महेन्द्रकः ।
आदित्यः सत्यको भृशोऽन्तरिक्षश्च पूर्वगाः ॥

वह्निः पूषा च वितथो गृहक्षतयमौ तथा ।
गन्धर्वो भृङ्गराजश्च मृगश्चैव तु दक्षिणे ॥

नैरृतिर्दौवारिकश्चैव सुग्रीवः पुष्पदन्तकः ।
वरुणश्चासुरश्चैव शोषो रोगश्च पश्चिमे ॥

वायुर्नागस्तथा मुख्यो भल्लाटः सोम एव च ।
[illegible]श्चादितिश्चैव दितिश्चैव तथोत्तरे ॥

बाह्ये देवा इमे प्रोक्ताः [illegible] ।
[illegible] [1][illegible] ॥

[illegible] देवा ईशानादौ च कोणके ।
आपश्चैवापवत्सश्च सविता चापि सावित्रकः ॥

इन्द्रश्चेन्द्रजयश्चैव रुद्रो रुद्रजयस्तथा ।
एवं ब्रह्मा स्थितः प्रोक्ता [illegible]

पा - 1 [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 1[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 1 [illegible]

गणितात्परमं कर्णसूत्राद्यं संयुतं भवेत् ।
सकोणसूत्रितपदं तद्द्वये ब्राह्मकं भवेत् ॥
षट्त्रिंशत्पदे देवाश्चत्वारः परिकीर्तिताः ।
त्रिपदा लोकपालास्स्युरग्न्याद्याश्च द्विभागिनः ॥ ८५
द्विपदाद्यंशकाष्टौ च पादशेषाः प्रकीर्तिताः ।
प्रोक्तं गणितपादञ्च पूर्वादौ परिकल्पयेत् ॥
तत्स्थितेषु विशालं स्यात् पञ्चवर्गं परिकल्पयेत् ।
सार्धसंहितपदं कर्णसूत्राङ्कं प्रकल्पयेत् ॥
चैत्ये पदानि यातानि त्रिशतं पञ्चविंशति ।
जयन्तादिचतुष्कस्य त्रिंशत्त्रिंशत्पदानि च ॥
ईशादिकोणसंस्थानां चतुर्णां पदपञ्चकम् ।
सत्यादि च चतुर्णां च त्रिपदं परिकीर्तितम् ॥
शेषे शेषपदे च प्रत्येकं पर्जन्याद्यान् प्रकल्पयेत् ।
पञ्चपञ्चाशतोऽष्टकस्य त्रयं त्रयम् ॥ ९०
चरक्याद्यष्टकं तद्वद् बाह्ये तु परिकीर्तितम् ।
सहस्रसंहितं नाम पदं ग्रामादिवर्जितम् ॥
पदं सप्तदशकाख्यं कर्णसूत्रद्वयान्वितम् ।
पञ्चाशदेकेन प्रकारेण पदं ग्रामादिवर्जितम् ॥
विशालं कर्णसंयुक्तं पञ्चदेवैः प्रकल्पितम् ।
त्रिशतं च नवाशीतिश्चैव पदानि च ॥
जयन्तादि चतुष्कस्य चतुस्त्रिंशत् पृथक् पृथक् ।
पञ्चाशल्लोकपालास्स्युर्न्यस्तं सचानकम् ॥
विशालाद्यमिदं प्रोक्तं चतुर्ग्रामादिवर्जितम् ।
विप्रगेहं यथा पूर्वं चतुर्ग्रामादिवर्जितम् ॥ ९५
विश्वेशाख्यं पदं कर्णयुक्तं तत् परिकल्पयेत् ।
त्रिशतं चैकषष्टिं च चैव पदानि च ॥

जयन्ताद्या यथा पूर्वं बाह्ये देवास्त्रिभागिनः ।
गृहारामादियोग्यं स्यादीश्वराख्यमिदं पदम् ॥
होमं विप्रादिपूर्वं यद्गृहारामादिवर्जितम् ।
पदं विकृतिकाख्यं च कर्णसूत्रद्वयान्वितम् ॥
चत्वारिंशत्त्र्येकं च पदानां तु चतुश्शतम् ।
ब्रह्मा नन्दिकेशो जयन्ताद्यास्तु पञ्चवर्गं परिकल्पयेत् ॥
कोणस्थाः पञ्चभागास्स्युरन्ये त्रिपदभागिनः ।
इदं विकृतिकाख्यं च गृहारामादिवर्जितम् ॥ १००
विशालाक्षं कर्णयुक्तं पञ्चधा परिकल्पयेत् ।
त्रिंशच्छतानि तथान्तानि सूत्राणि परिकल्पयेत् ॥
ईशे पञ्चशतं ब्रह्माङ्गके नव च विंशतिः ।
चत्वारि जयन्तादीनां षट्चत्वारिंशदंशकम् ॥
पञ्चांशलोकपालास्स्युः पर्जन्याद्यास्त्रिभागिनः ।
विप्राङ्गवृत्ति ज्ञेयं पदं ग्रामादियोग्यकम् ॥
विश्वसारं यथा पूर्वं चैत्यग्रामादिवर्जितम् ।
पदमीश्वरकाख्यं तत्कर्णसूत्रद्वयान्वितम् ॥
ब्रह्मण्यष्टशतं चैव पञ्चविंशतिसंयुतम् ।
जयन्तादिचतुष्कस्य पञ्चांशं प्रतिवेदितम् ॥ १०५
अष्टानां लोकपालानां त्रयो भागाः पृथक् पृथक् ।
पर्जन्यादेस्तु चत्वारो भागाः प्रत्येककीर्तिताः ॥
सत्तीश्वरकाख्यं स्याच्च गृहारामादिवर्जितम् ।
इन्द्रकाख्यं यथा पूर्वं गृहारामादिवर्जितम् ॥
सर्वचिह्नं च विज्ञेयं यावत्स्यात्तु परार्धकम् ।
चतुष्षष्टिपदं दैवं चान्तःस्थं पारमेश्वरम् ॥
पारमेशपदं योज्यं चतुर्णामपि सन्निधौ ।
त्रैवर्णिकानां वा राज्ञां गृहारामादिवास्तुषु ॥

[illegible]
[illegible] ௧௧௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௧௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] - [illegible]   [illegible] - [illegible]

சிவமயம்.

பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை.

இனி விசேஷமாகப் பதவிந்யாச இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றேன்.

பதங்களின் பெயர்.

1.	சகளம்	17.	விருத்தபோகம்
2.	பேசகம்	18.	கர்ணாஷ்டகம்
3.	பீடம்	19.	கணிதபாதகம்
4.	மஹாபீடம்	20.	சூர்யவிசாலம்
5.	உபபீடம்	21.	சுசம்ஹிதம்
6.	உக்ரபீடம்	22.	சுப்ரதிகாந்திகம்
7.	ஸ்தண்டிலம்	23.	விசாலம்
8.	மண்டூகம்	24.	விப்ரகர்ப்பம்
9.	பரமீசம்	25.	விச்வேசம்
10.	ஆசனம்	26.	விபுலபோகம்
11.	ஸ்தாநீயம்	27.	விப்ரதிகாந்தகம்
12.	தேசீயம்	28.	விசாலாக்ஷம்
13.	உபயசண்டகம்	29.	விப்ரபுத்தி
14.	பத்ராசனம்	30.	விச்வசாரம்
15.	பத்மகர்ப்பம்	31.	ஈச்வரகாந்தகம்
16.	த்ரியுதம்	32.	இந்த்ரகாந்தகம்

சகள பீட முதலிய முப்பத்திரண்டின் விபரம்.

1. சகளம்.

சகள பீடத்தின் நடுவில் பிரம்மா பூஜிக்கத்தக்கவர். கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் இந்திரனையும் யமனையும் வருணனையும் சந்திரனையும் சந்தன முதலியவற்றால் பூஜிக்க வேண்டும். இந்த சகள பதத்தில் தேவர் முதலானவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

2. பேசகம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடின பேசக பதத்தில் அக்னி கார்யத்தையும் போஜனத்தையும் செய்ய வேண்டும். உலோக

பாலகர்கள் எட்டு திக்குகளை அடைய வேண்டும், நடுவில் பிரம்மா அதன் நடுவில் நிஷ்களமாகிய பேரத்தை உத்தமாசிரியரானவர் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

3. பீடம்.

ஸமஸ்த மங்கள கார்யத்திலும் அற்பக் கிராமம் வீடு முதலான கார்யத்திலும் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின பீடமானது இச்சிக்கப்படுகிறது. யாதொருவர் முன் கூறப்பட்டவராகிய தேவர்களோ அவர்கள் பதஸ்தர்களென்று கூறப்பட்டனர். இந்தப் பதமானது மடமுதலானவற்றிக் காகும். அதுவும் கிராம முதலானவற்றிற்குத் தகுதியாகும்.

க்ஷுத்ரக் கிராம முதலானவை அற்பமானதினாலும் அவ்வாறே பேசக பதமானது இஷ்டப்படுகிறது.

4. மஹாபீடம்.

இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு மஹாபீடத்தைச் செய்ய வேண்டும், ஓ முனிசிரேஷ்டர்களே! நடுவில் பிரம்மாவானவர் சதுஷ்பதத்தை அநுபவிப்பர். இவ்விடத்து ஈச்வரர் ஐயந்தர் ஆதித்தர் பிருசர் அக்னி விதிதர் யமன் பிருகு பிதுர் சுக்ரீவர் வருணர் ஆதிசேஷர் மாருதர் முக்கியர் சமோதிதர் எனச் சூத்திரத்திலிருக்கின்ற பாஹ்ய தேவர்கள் ஆகும். மஹா பீடபதம் அற்பக் கிராம முதலானவைகளுக்குத் தகுதியாகக் கூறப்பட்டது.

5. உபபீடம்.

உபபீடபதத்தில் நடுவில் ஒன்றைப் பிரம்மாவானவர் அநுபவிக்கிறார். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்ரர் பிருதிவிதரர் இவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் அடைந்திருக்கிற தேவர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தையும் அநுபவிப்பவர்கள். அக்னிதிக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள பதங்களைச் சூர்யபுத்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் ஆபஜர் என்னும் தேவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள்.

ஈசர் சத்யகர் மகேந்திரர் சூரியர் அக்நி கந்தர்வர் அவ்வாறே தேவர் அவ்வாறே கிரகக்ஷதர் யமன் பித்ருக்கள் அசுரர்கள் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் வாயு கஜர் பல்லாடர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடிக் கிராமாதிகட்குச் சுபத்தைத் தருவதாயும் பெயரினால் உபபீடபதமென்கிற பதத்தில் ஒவ்வொன்றை அநுபவிக்கின்றார்கள்.

6. உக்ரபீடம்.

உக்ரபீடம் நடுவில் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. இதன் உள்ளாவரணத்தின் நடுவில் சதுஷ்பதம் பிரம்ம சம்பந்தம். அர்யமர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்கிற தேவர்கள் கோணத்தை நீக்கிக் கிழக்கு முதல் இரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். சூர்யரும் அவ்வாறே இந்திரன் உருத்ரன் அவ்வாறே ஆப தேவர்கள் ஆக்நேய கோண முதற் பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தைக் கூறப் போகின்றேன், ஆக்நேய முதலான நான்கு மூலைகளிலும் பதங்களின் பாதியைத் தேவர்கள் முறையாக அநுபவிக்கிருர்கள். ஆக்நேய கோணத்தின் கீழ்ப் பாதியில் பிருசர், மேற்பாதியில் அக்நி, தென் மேற்கின் கீழப் பாதியில் கிருகர், மேற்ப் பாதியிலும் கிருகர் தான். வாயுவின் மேற்ப் பாதியில் ஆதிசேஷர், கீழப் பாதியில் வாயு. வடகிழக்கு மேற் பாதியில் திதி, கீழ்ப் பாதியில் ஈசர் அடைந்திருப்பர்.

கிழக்கு திக்கில் வடக்குப் பாகத்தை ஆரம்பித்து பிரதக்ஷிணக் கிரமமாய் ஜயந்தேசர், மஹேந்திரர், ஆதித்யர் அவ்வாறே சத்யகராகிய நால்வரும் பதத்தை யநுபவிப்பார்கள்.

தென்கிழக்கில் விததரும் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வராகிய நான்கு தேவர்கள் பதத்தை யநுபவிப்பவர்கள்.

மேற்குத் திக்கிலும் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் ஜலேச்வரர் அவ்வாறே அசுரர் இந்நால்வரும் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப் பட்டவர்கள். வடக்குத் திக்கில் அவ்வாறே முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் பிருகு வென நான்கு அதிதேவதைகள். உக்ரபீடமென்று பிரசித்தமாகிய இந்தப் பீடமானது கிராம முதலானவைகட்கு மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டது.

7. ஸ்தண்டிலம்.

ஸ்தண்டில மென்னும் பதம் எழுபத்தேழு பதமுள்ளது. இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் ஒன்பது பதம் பிரம்ம சம்பந்தமானது. பிறகு உள்ளாவரணத்தில் அர்மயர் விவஸ்வான் மித்ரர் பிருதிவீதரர் என்னும் தேவர்கள் கிழக்கு முதலாக முறையாக மூன்று பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள்.

ஆக்நேய முதலான மூலைகளில் சாவித்திரர் முதலான தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். சாவித்திரர் இந்திரஜர் ருத்திரஜர் அவ்வாறே ஆபஜர் என்பவர்கள். ஈசான பதமுதல் வெளி ஆவரணத்தில் தேவர்கள் இருக்கிருர்கள். ஈசானரும் ஐயந்தரும் மகேந்திரர் ஆதித்யர் ஸத்யகர் பிருசர் அக்நி என்கிற தேவர்கள் கிழக்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் நிருதி என்கிற தேவர்கள் தெற்குத் திக்கில் கூறப்பட்டனர். சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தர் வருணர் அசுரர் ஆதிசேஷர் வாயு மேற்குத் திக்கில் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். முக்கியர் பல்லாடகர் சோமர் ருபு அதிதியும் வடக்குத் திக்கில் பலிக்கு யோக்கியர்களான தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். இந்த ஸ்தண்டில மென்னும் பிரசித்தமாகிய பதம் வீடு தோட்டம் முதலானவைகட்குப் பிரசித்தமானது.

8. மண்டுகம்.

இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடின மண்டுக மென்னும் பதமானது அறுபத்து நான்கு பதமுடையது. நடுவில் நான்கு பதத்தைப் பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர்.

ஆபவத்சர் முதலான திரிபதர்கள் அந்த முகங்களி லிருக்கிற நான்கு தேவதைகள் பதினுறிற் பாதி பாகத்தை யநுபவிப்பவர்கள். வெளிப் பிரதேசத்தின் நான்கு திக்கிலும் த்விபதேசர்கள் பதினுறு பாக மனுபவிப்பவர்களாய் இருப்பார்கள். அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் எட்டுப்பேர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். அந்த மண்டுக மென்கிற பதம் இந்தப் பதவிந்யாசத்சில் அக்கிரஹாராதிகட்கு யோக்கிய மெனக் கூறப்பட்டது.

9. பரமீசம் (பரமசாயிகம்).

பரமேசமென்னும் இந்தப் பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாயும் எண்பத்தோரு பதத்தோடு கூடினதாயும் வித்வான்களால் செய்யத்தக்கது. அந்தப் பரமேச பதத்தினுடைய நடுவில் நான்முகனுகிய பிரமதேவர் ஒன்பது பதத்தை யனுபவிக்கிருர். நான்கு தேவர்கள் அறு பதத்தை அனுபவிப்பதில் ஊக்கமுடையவர்களாக நிணைக்கப்படுகிருர்கள். இரண்டு பதத்தையுடையவர்களான எட்டுப் பேர்கள் கோணங்களை யடைந்தவர்கள், வெளியில் ஒவ்வொரு பதத்தையடைவார்கள். மண்டுக பதத்தைப் போல அதன் தேவர்கள் இந்தப் பரமேச பதத்தில் ஸமமாக முறையாகக் கூறப்படுகிறது.

ஈசானர் பர்ஜன்யர் ஜயந்தர் மஹேந்த்ரகர் ஆதித்யர் சத்யகர் பிரம்சர் அந்தரிக்ஷர் இவர்கள் கிழக்கை யடைந்திருப்பார்கள். அந்நி சூர்யர் விததர் கிரகக்ஷதர் யமர் அவ்வாறே கந்தர்வர் பிருங்கராஜர் ம்ருகர் இவர்கள் யாவரும் தெற்கே இருப்பவர்கள். நிருதி தௌவாரிகர் சுக்ரீவர் புஷ்பதந்தகர் வருணர் அசுரர் சேஷர் ரோகர் மேற்கு திக்கின் தேவர்களாகச் சம்மதிக்கப்பட்டவர்கள். வாயு

நாகர் அவ்வாறே முக்யர் பல்லாடர் சோர் கஜர் அதிதி திதி வடக்குத் திக்கில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் வெளி ஆவரண தேவர்களெனக் கூறப்பட்டனர்.

உள்ளாவரணத்திலோ வென்ருற் கூறுகின்றேன். அர்யமர் விவஸ்வர் மித்திரர் ப்ருத்வீதரர் என்கிற இந்தத் தேவர்கள் நான்கு திச்குகளிலும் அடைந்திருப்பவர்கள். ஈசாநாதி மூலைகளிலோ வென்ருல் ஆபர் அபவத்ஸர் ஸவிதா ஸவித்ரகர் இந்திரர் இந்திரஜயர் அவ்வாறே ருத்ரர் ருத்ரஜயர் இவர்களிருப்பவர்கள்.

மண்டுகபதத்தைப் போல் நடுவில் பிரம்மா இருக்கிருரென்று கூறப்பட்டது அதன் வெளியில் சரகீ விதாரி பூதநா பாபராக்ஷஸிகள் ஈசாநாதி மூலைகளில் பதங்களை விட்டுச் சூலத்தி லிருப்பவர்கள். ஓ! அந்தண ச்ரேஷ்டர்களே ஸ்கந்தர் அர்யமர் ஜம்பர் பிலிபிஞ்சர் இவர் யாவரும் கிழக்குத் திக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் இருப்ப வர்கள். பரமசாயிக பதமானது கிராமம் அக்கிரஹாரம் வீடு முத லானவைகட்குத் தகுதிதான்.

10. ஆசநம்.

ஆசன மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் பதினுறு பாகத்திற்கு அதிகாரி. அதன் முகத்தில் இருப்பவரும் எட்டுப் பாகத்தையுடைய வர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்ஸர் முதலானவர்களும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்களெனவே கூறப்பட்டனர். கோட்டை பட்டணம் உப்பரிகை இவைகளின் பூமிகளிலும் நகரம் மலைசரிந்த ஊர் அக்கி ராரம் வீடு முதலானவற்றிலும் நூறு பதமுள்ள க்ஷேத்திரமானது கூறப்படுகிறது.

11. ஸ்தாநீயம்.

ஸ்தாநீய மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். பிரமாவானவர் நடுவில் இருபத் தைந்து பதங்களை அடைகிருர். வெளிப்ரதேசத்தில் ஈசர் அக்நி பித்ருக்கள் வுாயுக்கள் இவர்கள் மூலையாகிய ஈசானதிக்கு முதலான வற்றை பதமாகவுடையவர்கள். அர்யமர் முதலிய நால்வரும் பர்ஜன்யர் முதலான மற்றவரோ வெனில் முறையகக ஒரு பதத்தி லிருப்பவர்கள். கிழக்கு முதலான பத்துப் பாகங்களை அடைந்திருப் பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலிய எண்மரும் மூலைகளில் இரண்டு பதத்தை யடைந்தவர்கள். ஸ்தானத்தை யதிக்ரமிக்கா திருக்கிறவர்களான ரக்தர் முதலான எட்டுப்பேர்களும் வெளியிற் கூறப்பட்டனர். ஸ்தா னீயமென்று பெயருள்ள இந்த பதமானது கிராமாதிகட்கு யோக்கியமா யறியத்தக்கது.

12. தேசீயம்.

தேசீய மென்று பிரசித்தமான பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரங்களாற் செய்ய வேண்டும். பிரமதேவர் முப்பத்தாறு பாகத்தைப் புசிக்கிறவர். முகத்தி லிருப்பவர்கள் பன்னிரண்டு அம்சத்தை யுடையவர்கள். ஆதித்யர் யமர் வருணர் சோமர் இவர்கள் யாவரும் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள், வெளிவீதியி லிருப்பவர்கள். சரகி முதலானவர்களோ வெனின் முன்போலவே தான். இந்தத் தேசீய மென்று பிரசித்தமானபதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

13. உபயசண்டம்.

உபயசண்ட மென்கிற பதமானது இரண்டு சூத்திரத்தோடு கூடினதா யிருக்க வேண்டும். மத்தியில் நாற்பத்தொன்பது பதங் களைப் பிரமதேவர் அடைகிருர். வெளியாவரணத்திற் கிழக்கில் ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடையவர்கள். ஈசா நாதி மூலைகளிலிருக்கிற ஈசர் அக்நி பித்ரு வாயுக்கள் யாவரும் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களென அறியத்தக்கவர்கள். அர்யமர் முதலான நான்கு பேர்களோ வெனின் பதினுன்கு பதத்தில் இருப்பவர்கள். ஆபவச்சர் முதலானவர்கள் முன்போலவே வெளியாவரணத்தில் இருப்பவர்களென்று கூறப்பட்டனர். அந்த உபயசண்டித மென்கிற பதம் அக்ரஹார முதலானவைகட்கு யோக்யம்.

14. பத்ராசநம்.

கிழக்கு வடக்காக பதினைந்து சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போற் புக்தியைக் கற்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பத்ராசன மென்கிற பதமானது அக்ர ஹாராதிகட்கு யோக்கியமாக ஆகும்.

15. பத்மகர்பம்.

பத்மகர்ப்ப மென்கிற வேருகிய இந்தப்பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் எண்பத்தொரு பதத்தை உலகங்கட்குப் பிதாமகராகிய பிரமாவானவர் அநுபவிக்கிருர். ஆதித்யர் முதலானவர்கள் மூன்று பாகத்தை யுடை யவர்களாக ஆவார்கள். மூலைகளுக்கு யஜமானர்கள் ஐந்து பதத்திற்கு நாயகர்கள். அர்யமர் முதலானவர்கள் பதினெட்டி லொரு பாகமுடையவர்களென்று கூறப்பட்டனர். மற்றது முன் போல் உத்தேசிக்கப்பட்டது. இது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப் பட்டது.

16. திரியுதம்.

கிழக்கு வடக்குத் திக்குகளைப் போக்கிப் பதினேழு சூத்திரங்களைச் செய்யவேண்டும். இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதான பதானுபவத்தையும் முன்போலவே சேர்க்கத்தக்கது. திரியுதமென்னும் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோச்யமாக ஆகுமென்று கூறப்பட்டது.

17. விருத்தபோகம்.

வேருகிய விருத்தபோக மென்னும் பதமானது இரண்டு கர்ண சூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்கவேண்டும். நடுவில் பிரமாவானவர் நூற்றிருபத்தொரு பதத்தை அநுபவிக்கிருர்கள். இந்திரன் முதலான லோகபாலர்கள் எட்டுப்பேர்களும் ஐந்து பதங்களுக்கு யஜமானர்கள். இருபத்திரண்டு பதத்தை அநுபவிக்கிற தேவர்கள் த்வாரத்தி லிருப்பவர்களாகக் கூறப்பட்னர். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பேர்கள் இாண்டு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர் இது விருத்தபோக பதமெனக் கூறப்பட்டது. இதனைக் கிராம முதலானதில் உபயோகிக்க வேண்டும்.

18. கர்ஞஷ்டகம்.

கிழக்கு திக்கை நோக்கி பத்தொன்பது பதமும், வடக்கு திக்கை நோக்கி அவ்வளவு மாகும். கர்ஞஷ்டக மென்னும் இந்தப் பதத்தை அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதாக அறிய வேண்டும்.

19. கணிதபாதம்.

கணிதமென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக ஆகும். அதன் நடுவில் அறுபத்தொன்பது பதம் பிரமாவினது ஆகும். துவாரத்திலிருக்கிற தேவர்கள் முப்பத்தாறு பதத்தை யுடையவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். லோகபாலர்கள் மூன்று பதத்தை யுடையவர்களாக ஆவார்கள். உள்ளே இருக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலானவர்கள் இரண்டு பதத்தை யுடையவர்கள். ஆபவத்சர் முதலான எட்டுப்பெயர்கள் பக்கத்திலிருக்கிற தேவர்களாகக் கூறப்பட்டனர். கணிதபாத மென்னும் பதமானது இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அதைக் கிராம முதலானவற்றிற் செய்ய வேண்டும்.

20. சூரியவிலாசம்.

பிறகு சூர்யவிலாசம் ஆகும். அதை முன்போற் செய்ய வேண்டும்.

21. சுசம்ஹிதம்.

சுசம்ஹிதம் என்கிற பதமானது கர்ணசூத்திரத்துடன் கூடினதாகச் செய்ய வேண்டும். நடுவில் பிரமாவினுடைய பதங்கள் இருநூற்றிருபத்தைந்து. அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பது முப்பது பதங்கள். ஈசாந்ய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு பேர்களுக்கு ஐந்து பதங்களாகும். ஆதித்யர் முதலான நால்வருக்கு மூன்று பதம் கூறப்பட்டது. பர்ஜன்யர் முதலானவருக்கு இரண்டிரண்டு பதம் வெவ்வேராகக் கற்பிக்க வேண்டும். முன்போலவே ஆபவத்ஸர் முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் இரண்டிரண்டு பதம். சரகி முதலான எட்டுப் பேர்களுக்கும் முன்கூறியது போலவே வெளியிற் கூறப்பட்டது. சுசம்ஹித மென்கிற பெயருடைய இந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குச் சிறந்தது.

22. சுப்ரதிகாந்தம்.

சுப்ரதிகாந்தம் என்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக இருக்க வேண்டும். முன் கூறப்பட்ட முறைமையினுல் அந்தப் பதமானது கிராம முதலானவைகட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

23. விசாலம்.

விசால மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகப் பண்டித ச்ரேஷ்டர்களாற் செய்தல் வேண்டும். நடுவில் இருநூற்றெண்பத்தொன்பது பிரமாவினுடையபதங்கள். அர்யமர் முதலான நால்வருக்கும் முப்பத்தினுன்கு பதம் தனித்தனியாகும். ஐம்பது பதம் லோகபாலர்கள் அநுபவிப்பவர்கள். மற்றது யாவும் சமானத்தை யுடையது. விசால மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது.

24. விப்ரகர்ப்பம்.

விப்ரகர்ப்பம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கது.

25. விச்வேசம்.

விச்வேச மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் முன்னூற்றறுபத்தொரு பாகம் பிரமாவின் பதங்கள். அர்யமர் முதலான தேவர்கள் வெளியில் முன்போலவே மூன்று பாகத்தை யுடையவர்களாவார்கள். விச்வேசம் என்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்கு யோக்யமானது.

26. விபுலபோகம்.

விபுலபோக மென்கிற பதம் யாதோ அது அக்ரஹாராதி களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

27. விப்ரதிகாந்திகம்.

விப்ரதிகாந்திக மென்கிற பதமானது இரண்டு கர்ணசூத்திரத் தோடு கூடினது. இந்தப் பத விந்யாச விஷயத்தில் நானூற்று நாற்பத்தொரு பதங்களைப் பிரமதேவர் அநுபவிக்கிருர். அர்யமர் முதலானவரை முன்போற் செய்ய வேண்டும். திக்குகளி லிருப்ப வர்கள் ஐந்து பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரதிகாந்த மென்கிற இந்தப் பதமானது அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

28. விசாலாக்ஷம்.

விசாலாக்ஷ மென்கிற பதமொவென்ருல் கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாக முன்போலவே செய்ய வேண்டும்.

29. விப்ரபுக்தி.

கிழக்கே முப்பது, அவ்வாறே வடக்கே முப்பது சூத்திரங்களைச் செய்ய வேண்டும். நடுவிற் பிரமாவானவர் ஐந்நூற்றிருபத்தொன்பது பதத்தை அநுபவிக்கிருர். அர்யமாதியான நால்வருக்கும் நாற்பத் தாறு அம்சமாகும். உலோகபாலர்கள் ஐம்பது பதத்தை அநுபவிப் பார்கள். பர்ஜன்யர் முதலானவர் மூன்று பதத்தை யநுபவிப்பார்கள். விப்ரபுக்தி என்கிற இந்தப் பதமானது கிராமாதிகளுக்கு யோக்ய மாக அறியத்தக்கது.

30. விச்வசாரம்.

விச்வசாரம் என்கிற இந்தப் பதம் முன்போலவே கிராமாதி களுக்குப் பூஜிக்கப்பட்டது.

31. ஈச்வரகாந்தம்.

ஈச்வரகாந்த மென்கிற பதம் இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினது. நடுவில் பிரம்மாவிற்கு அறுநூற்றிருபத்தைந்து பதமாகும். அர்யமாதி நால்வருக்கு ஐம்பது பதம் அறிவிக்கப்பட்டது, லோக பாலர்கள் எண்மருக்கு மூன்று பாகங்கள் வெவ்வேருகும். பர்ஜன் யர் முதலானவருக்கு நான்கு பாகங்கள் வெவ்வேருகக் கூறப்பட்டன, ஈச்வரகாந்த மென்கிற இந்தப் பதம் அக்ரஹாராதிகளுக்குப் பூஜிக் கப்பட்டது.

32. இந்த்ரகாந்தம்.

இந்திரகாந்தம் என்கிற பதம் முன்போலவே அக்ரஹாராதி கட்குப் பூஜிக்கப்பட்டது. இதன்மேல் எவ்வளவு பரார்த்தசங்கியை ஆகுமோ அவ்வளவு அறியத்தக்கது.

வர்ணபேதம்.

அறுபத்திஞன்கு பதமுள்ளது தைவபதம். மனிதருக்குரியது பரமேச்வரபதம். நான்கு வர்ணங்களுக்கும் பரமேசபதம் சேர்க்கத் தக்கது. மூன்று வர்ணங்களுக்கும் அக்ரஹார முதலான வாஸ்துக் களிற் செய்யக்கூடும். அந்தணர் அரசர்கட்கு அறுபத்துநான்கு பதம் விசேஷமாகும். வைச்ய சூத்திரர்கட்கும் அவ்வாறே நாற்பத் தொன்பது பதம் கூறப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரத்தில் யாவும் யாவர் விஷயத்திலும் உரியதாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

பதங்களில் மூன்றே சிறப்புடையது.

அறுபத்திஞன்கு, எண்பத்தொன்று, ஆசனம் (நூறு) என மூவிதமாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. சகள முதலான ஸமஸ்தமான பதங்களில் மூன்று பதமே வாஸ்து கர்மத்தில் கிராம முதலானதற்கும் வீடு முதலானதற்கும் பிரசஸ்தமாக ஆகும்.

அவ்வாறன்றி நடுவில் வேறுவிதமாய்க் கர்ணசூத்ர மில்லாம லாவது, இரண்டு கர்ணசூத்திரத்தோடு கூடினதாகவாவது சகள முதலானது விதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறன்றி அநேக கர்ணசூத்திரங் களோடு கூடினதாகவாவது ஸமஸ்த பதமும் செய்யத்தக்கதாக ஆகும். இவ்வாறு புத்தியினுல் ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விருத்தபதவிந்யாசம்.

பிறகு விருத்தபத ந்யாசத்தைச் சாத்திரப்படி கூறப்போகின் றேன். சக்கரம்போல் ரந்திரத்தோடு கூடினதாகவும் சமமாகவும் ஐந்து சூத்திரங்களையும், முப்பத்திரண்டு இருபத்திஞன்கு பதினுறு எட்டு ஒன்று இந்தப் பாகத்தையுடையது. இந்த எண்பத்தொரு பதத்தை விஷம சந்நிவேசத்தை யுடையதாக அறியத்தக்கது. அவ் வாறே இருபத்தெட்டு இருபது பன்னிரண்டு நான்கு ஆக அறுபத்து நான்கு பதத்தை நான்கு விருத்தங்களிற் செய்ய வேண்டும்.

ந்யாசம்.

அறுபத்துநான்கு பதமுள்ள மண்டூக வாஸ்துவும், எண்பத் தொரு பதமுள்ள பரமேச வாஸ்துவும் இவ்விரண்டிற்கும் கும்பத்தி னுடைய விந்யாசத்தைக் கலந்ததாக ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

வாஸ்துவினுபயோகம்.

கிராமாதிகளின் வாஸ்து உபவாஸ்துவாக ஆகும். வீடு முதலானவைகளின் வாஸ்து சாதாரண வாஸ்துவாகும். ஸ்த்ரீ புருஷர்களுடைய பொருத்த நிமித்தம் போல வித்வான்களால் வாஸ்துவை யறிந்து சேர்க்கத் தக்கது.

இராசிப்பொருத்தம்.

ஜயந்தரிடத்தில் மேஷமும், அர்யம்ணரிடத்தில் இடபமும், ப்ருசாம்சரிடத்தில் மிதுனமும் அறிய வேண்டும். கடகம் விததரிடத்தில் ஆகும். வ்யஞ்ஜகரிடத்தில் சிங்கம், மிருகேந்திரரிடத்தில் கன்னி, சுக்ரீவரிடத்தில் துலாம், மித்திரரிடத்தில் விருச்சிகம், சேஷரிடத்தில் தநுசு, முக்யரிடத்தில் மகரம், பிருதிவீதரரிடத்தில் கும்பம், அதிதியினிடத்தில் மீனம் கூறப்படுகிறது. இந்த ராசிகள் சரம் அசரம் உபயம் என அறியத் தக்கவை. அதில் அதனதன் தேவாம்சத்தை அடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

நக்ஷத்திரநிலை.

அச்விநி முதலான ஸமஸ்தமான நக்ஷத்திரங்கள் முறையாக மேஷ முதலான ராசிகளில் பிரிவாக பிரதக்ஷிணத்தை யடைந்திருக்கின்றன.

வாரநிலை.

கிழக்குத் திக்கில் பாநுவாரமாகும். அக்நி திக்கில் அங்காரக வாரம். தெற்குத் திக்கில் குருவாரம். தென் மேற்கில் புதவாரம். மேற்குத் திக்கில் சுக்கிரன், வாயு திக்கில் சனி. வடக்குத் திக்கில் சோமவாரம். வடகிழக்கில் ராகுவுக்கு இருப்பிடம். நடுவில் கேது இருக்க வேண்டும்.

வாஸ்துவின் பலன்.

வாஸ்து சாஸ்திரத்தைக் கூறும் காமிக மென்னும் பெயரை யுடைய இந்தச் சாஸ்திரத்தில் இவ்வாறு விதிக்கப்பட்டது. அந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தின் வசமாகச் செய்யப்பட்ட ஸமஸ்த கிருத்தியமும் ஸமஸ்தமாகிய சித்தியின் பலனைத் தரும்.

வாஸ்துவின் ஸ்திரீ புருஷ ரூபம்.

இந்த வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் ஒற்றைப்படை சங்க்யையானது ஸ்திரீலிங்கமாக அறியத்தக்கது. இரட்டைப்படை சங்க்யையானது புல்லிங்கமாக ஆகும்.

பதினேழாவது - பதவிந்யாசவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—o°o—

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍈𑌶𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌕𑌹𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌂𑌶𑍁 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑌂𑌶𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௦

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌂𑌶𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

ப்ராணே த்ரிகுணகாஷ்டாந்தசிரா: கர்ணகதா மதா: ।
மஹாசிராஸ்து தத்துல்யா மத்யே கர்ணகதா மதா: ॥

ப்ராணவாயுப்ரமாணேந த்ரிகுணாம்சா: ப்ரகீர்த்திதா: ।
மஹாசிராஸ்தாந்தசிராஸம்ஜ்ஞேயாஸ்து நபும்ஸகா: ॥

வாஸ்துமத்யே து கேதாஸ்யாந்மஹாமர்ம ததுச்யதே ।
மஹாசிராமஹாமர்மபதத்வே ஸம்ஸ்ப்ருச்யதே ॥

வம்சஸூத்ரசிராஸஞ்ஜ்ஞா ஸூத்ரமர்மேதி த்ருஹ்யதே ।
மஹாவம்சம் பதாத்வானம் த்ரிகுணம் பாதவம்சகம் ॥

வம்சம் பதம் து மர்ம ஸ்யாத்ஜ்ஞாயம் கோணஸஞ்ஜ்ஞகம் ।
பதாக்ஷம் து பதாஸ்ஸூத்ரேத்ருஷ்டம் ஷட்ஸூத்ரயோகத: ॥

அஷ்டகம் பாதஸூத்ராணாம் யோகேந பரிகீர்த்திதம் ।
பதஸ்ய பாதமம்சேந மர்மாணம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥

பதாக்ஷநவஷிஷ்டேஹ பதாந்ஸூத்ரவிசுஸ்ருதி: ।
த்ரிஹஸ்தநிர்மிதே க்ஷேத்ரே யவமாநம் து ஸூத்ரகம் ॥
அந்யேஷாம் ரோமமாத்ரேண ப்ரதிஹஸ்தம் ப்ரமாணயேத் ।
ஹ்ரஸ்வே வம்சகே சஸ்த்ரே ஸூத்ராஸ்ய ச மர்மகே ॥
சிராயாமஷ்டகே ஷட்கே பதாந்தே மாத்ருகேஷ்வபி ச ।
தேவாலயாதிகம் ரோமம் க்ருத்வா தந்நாசநம் ॥ ௨௦

ஏஷாம் ஸ்வாத்வகாஷ்டாம்சம் நவாம்சம் பரிஹ்ருத்ய ச ।
ஸித்திஸம்ஸத்ரஹஸ்தாதி காரயேத்தேசிகோத்தம: ॥
ஸ்ருஹஸ்தா ந கர்தவ்யா பதஸூத்ரேண மாதா ।
யதஜ்ஞம் வாஸ்து மர்த்யஸ்ய பாஸ்யதே ஸர்வகர்மணி ॥
ததஜ்ஞே து ததீயஸ்ய பாயா: பரிஹரேத்தத: ।

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
ஸூத்ரநிர்மாணவிதிர்நாம அஷ்டாதசம: படல:

ச்லோகம் - ௨௨½ ஆ. ச்லோகம் - ௧௭௨௫

சிவமயம்

ஸூத்திரநிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை.

ஓ அந்தணர்களே! அதன் பிறகு ஸூத்ர நிர்மாணத்தைக் கூறப்போகின்றேன். முதலாவது பிரமதேவருடைய ஸ்தானத்திருந்து கிழக்கே ஸூத்திரத்தை பலியுடன் நியாசம் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது வடக்கு ஸூத்திரமாக ஆகும். அதிலும் பலியை இடவேண்டும், நான்கு மூலையா யிருக்கிற நிகளமான கோணத்தின் வரை மூன்றுவதாக ஆகும். நான்காவது கர்ண ஸூத்திரமாக ஆகும். ஐந்தாவது அர்த்த பஞ்சக மாகும். அதனை யடுத்த பதம் ஆறுவதாக ஆகும். ஏழாவது மத்தியில் கர்ணிகையை யுடையது. எட்டாவது அர்த்தகர்ணமாகும். ஒன்பதாவது கர்ணிகாந்தரமாகும். இவ்வாறு மற்றதும் முப்பத்திரண்டு பதம் வரையில் அறியத்தக்கது.

திரிவித ஸூத்திரம்.

முதலாவது பர்யந்த ஸூத்திரமாகும். பிறகு விந்யாச ஸூத்திரமாகும். மற்றொன்று ப்ரமாண ஸூத்திரமாகும். இவ்வாறு மூன்று ஸூத்திரங்கள் ஆகும்.

வளைவாக விருக்கிற வாராவதி முதல் மேட்டுப்பாங்காகிய மண்திண்ணை உள் வீடு முடிவாகியது எந்த அளவோ அந்தச் ஸூத்திரம் முக்கியமான பர்யந்த ஸூத்திரமான மென நிச்சயிக்கப்படுகிறது. தேவர்களுடைய பதத்திற்குத் தகுதியான உட்சுவர் முதலிய அளவிற் குரியது யாது ஸூத்திரமோ அது விந்யாச ஸூத்திரமாகும். இச்ஸூத்திர நிர்மாணமானது இவ்வா றறியத்தக்கது.

பிறகு க்ஷேத்திரத்தை முன்னூற்றறுபது பாகமாகப் பிரிக்க வேண்டும். அவைகளில் ஓர் பாகம் ஸூத்திரத்தினளவு. அது பிராணனெனக் கூறப்படுகிறது. அவை முறையாகப் புல்லிங்க ஸ்த்ரீலிங்க சொரூபங்களாகக் கூறப்பட்டன.

அநுவம்ச முதலியவை.

பிராணவாயுவின் பிரமாணமாய் அநுவம்சங்கள் இரட்டிப்பாகும். வாஸ்துவின் மத்தியில் மகாவம்சங்கள் பக்கத்தை யடைந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டன. அந்த வாஸ்துவின் மத்தியில் மகாவம்சம் என்பது மூன்று பங்காகவும் கூறப்பட்டது. பிராணஸ்தானத்தில் முப்புரியா யிருக்கிற சிறுநரம்புகள் கர்ணஸூத்திரத்தை யடைந்த

தாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. நடுவில் அந்தப் பிரணஸ்தானத்தி லிருச்கிற பெருநரம்புகளும் கர்ணசூத்திர ஸ்தானத்தை யடைந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டன. அந்தப் பெருநரம்பு சிறுநரம்புகள் பிராண வாயு பிரமாணுநுசாரமாய் முப்புரியாகக் கூறப்பட்டன. பெருநரம்பு கள் சிறுநரம்புகள் நபும்சகங்களாக அறியத்தக்கவை.

வாஸ்துவின் நடுவில் கேது இருப்பர். அதுதான் மகாமர்ம மாகக் கூறப்படுகிறது. மகாஸிரை, மகாமர்மங்களின் சமீபத்திலிருக் கும் சந்தி என இச்சிக்கப்படுகிறது. வம்சம் சூத்திரம் ஸிரை இவை கள் கூடினபடியால் சூலமெனக் கூறப்படுகின்றது. மகாசூல மென்பது நான்கு பிராணனையுடையது. தநுசூலக மென்பது மூன்று சூத்திர முடையது. சுத்தமாகிய பதமானது மர்மமென்பதாக ஆகும். மூலை களை யடைந்திருக்கிறது லாங்கல மெனவும், நான்கு சூத்திரப் பிர மாணத்தால் சதுஷ்க மெனவும், ஆறு சூத்திர சம்பந்தத்தால் ஷட்க மெனவும் ஆகும். எட்டுச் சூத்திரங்களின் சேர்க்கையால் அஷ்டக மென்று கூறப்பட்டது. பதத்தினுடைய எட்டாவது பாகத்தினல் மர்மமான மெனக் கூறப்பட்டது. பதத்திற்கு எட்டு ஒன்பது திக்கின் பாகத்தில் சூத்திரத்தை யறிந்தவராகிய ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான பகவான் இருக்கின்ருரென்று சாத்திரம் கூறுகின்றது;

மூன்று முழங்களால் அளக்கப்படும் க்ஷேத்திரத்தில் சூத்திரம் யவைதான்ய மளவு பருமனுகும். மற்றவைகட்கு மயிரிழைப் பிர மாணம் முழந்தோறும் கூட்டவேண்டும்.

தேவாலய முதலிய வியற்றப்படாத பதங்கள்.

இருதய ஸ்தானத்திலும் வம்சஸ்தானத்திலும் சூலஸ்தானத் திலும் சூத்திரஸ்தானத்திலும் ஸந்திஸ்தானத்திலும் மர்மஸ்தானத் திலும் ஸிரையிலும் அஷ்டகத்திலும் ஷட்கத்திலும் சதுஷ்கத்திலும் லாங்கலத்திலும் தேவாலயம் முதலானவை கூறப்படவில்லை. செய்யப் படுமாயின் அந்தக் குலத்திற்கு நாசம் உண்டாகும். ஆகையால் உத்தமாசிரியர் இவற்றின் சொரூபத்தின் எட்டாவது அம்ஸத்தை யும் ஒன்பதாவது அம்ஸத்தையும் விட்டு சுவர் தூண் வீடு முதலான வைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

புத்திமானல் பதசூத்திரத்தில் கிரகபீடை யுண்டாகும்படிச் செய்யக் கூடாது. பிறகு மனிதருக்கு ஸ்மஸ்த கர்மத்திலும் யாது அங்கத்தை வாஸ்துவானது பாதிக்குமோ அந்த அங்கத்திற்கு அந்த வாஸ்துவின் பாதைகளைப் பரிகரிக்க வேண்டும்.

பதினெட்டாவது – சூத்திர நிர்மாணவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

— :: —

வாஸ்துதேவபலிவிதி படல:

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண வாஸ்துதேவபலிக்ரியாம் ।
ஶாந்த்யை கார்யம் பலிம் விதாநேந க்ராமாதிவாஸ்துஷு ॥
ஶாந்த்யை பாபஶிவாயாய க்ருஹதேவாலயாதிஷு ।
ஸூத்ரே ஶேஷகார்யே ச ஜாதே தாமிவேதாவேஷ்யப்யஸம்ஶய: ॥
ஸ்நாநாதௌ நவவஸ்த்ரஸ்ய வேஷ்டணேஷு ஸ்தாத்ரீயக: ।
பஞ்சாஜ்ஞாஸூத்ரேணாபேத ப்ரச்சந்நாத்யந்தநைவக: ॥
தாத்ரூப்யேண ச தத்க்ருத்யா யாக: கர்தவ்யோ ரக்ஷ ।
ப்ராஹ்மணாந் போஜயித்வா து பாயஸாந்நம் வாசயேத்தத: ॥
தத்ரேஶ பூர்ணம் க்ருத்வா தேசாதேந ச பாஞ்சிகாந் ।
தத்ர கர்புரம் விநிக்ஷிப்ய ஸம்பாத்யம் ஸ்நாநம் ச ॥ ௫
உக்த்வா ஸ்வாவாஹயாமீதி ஆவாஹ்யாவர்ஜநோவஶேஷ ।
சதுர்த்யர்த்தம் ஸ்நாநோக்த்வா ஸ்நாநஶாலாஸம்யுதம் ॥
பாத்யாதிபிஶ்ச ஸம்பூஜ்ய ஸ்வஸ்வாஶ்ரம் தம் பலிம் க்ஷிபேத் ।
ப்ராஹ்மணம் பஞ்சகவ்யம் க்ஷீரம் ஸகவ்யம் பாயஸம்
க்ஷிபேத் ॥
ஸௌம்யாந்யத்ரேண சுத்ராதிதோஷேஷு தயா ।
சுத்ராதிவஸ்த்ரம் தேவம் ஶ்ரிதாய சாலயேத் ॥
ப்ரத்யூஷாய ஸந்த்யாநு சாலயேத் ஸாமாஹித: ।
நவநீதமதோ சுத்ராஸ்யஜந்யாய விஶேஷத: ॥
ஜயநாய ப்ருதம் சுத்ராஸ்ய மேஹந: கோஷ்டாமக்ஷு ஸவேச ।
மதோவர்த்தம் தயா சுத்ராதிக்ருதாய விஶேஷத: ॥ ௧௦
ஸத்காய பத்மாஸ்தம் ஸமம் மேயோஸந்நீதம் ।
ஸம்ஶாய வர்ணம் ராஜநீலகஸம்யுதம் ॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
1𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇 ॥
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌦𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌜𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌲𑍌 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌤𑌿𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍌 ॥
𑌰𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌷𑌸𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌜𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 ।
𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌘𑍃𑌤𑌪𑌾𑌯𑌸𑌃 ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌗𑌜𑌾𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌪𑍂𑌪𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௦
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌚𑍈𑌵 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇 ॥
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌚𑍈 ।
𑌆𑌪𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌆𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑍈 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 ॥
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌘𑍁𑌣𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌸𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌧𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌭𑌵𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀𑌧𑌿𑌰𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌪𑌵𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௩௫
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌶𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍈𑌵𑌕𑌾𑌃 ॥

[illegible]

—:*:—

உ

சிவமயம்

வாஸ்துதேவபலிவிதி படல சந்த்ரிகை.

பிறகு விசேஷமாக வாஸ்து தேவனுடைய பூஜாவிதானத்தைக் கூறப்போகின்றேன். இரவிலாவது பகலிலாவது கிராம முதலான வாஸ்துக்களுக்காக வித்வானுவர் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்.

பலியிடும் இலக்ஷணம்.

வீடு தேவாலய முதலானவற்றிற்கு ஆதிசைவ குலத்திற் பிறந்தவராயும் நிர்மலமான புத்தியுள்ளவராயு மிருக்கிற ஆசாரியர் இரவிலாவது பகலிலாவது, வீடு தேவாலய முதலானவைக்காக பகலில் உபவாசம் செய்து நன்ருக ஸ்நாநம் செய்யப்பட்டவராயும் புதிதான வஸ்திரத்தை யுடையவராயும் கிரீடத்தோடு கூடினவராயும் மேல்வஸ்திரத்தோடு கூடினவராயும் ஐந்தவயவங்களில் பூஷணங்களோடு கூடினவராயும் சந்தன முதலான பூச்சுகளை யுடையவராயும் இந்தக் கருமத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பிராமணர்களைப் போஜனம் செய்வித்துப் புண்யாவாசனம் செய்விக்க வேண்டும்.

அந்த விடத்திற் சாணத்திருல் மண்டலத்தைச் செய்து அவ்விடத்திற் புத்திமானுகிய ஆசிரியர் கூர்ச்சத்தை வைத்து அந்தத் தேவதையினுடைய பெயரைச் சம்போதநாந்தமாய் ஆவாகிக்கின்றேன் என்று கூறி ஆவாஹித்து, நமோந்தமான நான்காவது வேற்றுமையின் முடிவாய்த் தேவதையின் பெயரைக் கூறி அர்ச்சனையைச் செய்தல் வேண்டும். பாத்ய முதலான ஸமஸ்தங்களையும் கொடுத்துத் தத்தமக்குக் கூறப்பட்ட பலியை இட வேண்டும்.

வாஸ்துதேவர்களின் பலி விபரம்.

பிரமதேவருக்கு முன்னமே பாயசத்தில் நெய்யுடன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அர்யமரின் பொருட்டுப் பழங்களையும் அவ்வாறே எள்ளு உளுந்து அன்னம் இவைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். விவஸ்வரின் பொருட்டு பக்ஷணத்தையும், மித்திரரின் பொருட்டுத் தயிரையும் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மலசித்தராய்ப் பிருதிவீதரரின் பொருட்டுச் சிரேஷ்டமான சந்தனங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு பர்ஜன்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக வெண்ணெயைக் கொடுக்க வேண்டும். ஜயந்தரின் பொருட்டு நெய்யைக் கொடுக்க வேண்டும். மஹேந்திரர் கீழாநெல்லி மூலிகையை யடைந்தவராக ஆவார். அவ்வாறே ஆதித்யரின் பொருட்டு விசேஷமாக மதுபர்க்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஸத்யகரின் பொருட்டு இலந்தம் பழத்தைத் தேனோடு கூடவும், ப்ரம்சரின் பொருட்டு மஞ்சளன்னத்துடன் உளுத்தம் பொடியையும், அந்தரிக்ஷரின் பொருட்டும் தபனரின் பொருட்டும் பால் நெய்யோடு கூடின அன்னத்தையும், அக்நியின் பொருட்டுப் பாலோடு கூடின குருணி அன்னத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

பரிபூரணரான விததரின் பொருட்டு நின்மலசித்தனுகப் பக்குவமான அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கிரகக்ஷதரின் பொருட்டுத் தேனுடன் கூட சம்பாவரிசி அன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். யமன் பொருட்டுப் பாயசத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கந்தர்வரிடத்தில் கந்தம் கூறப்படுகிறது. பிருங்கராஜருக்கு ஸமுத்திரத்தி லுற்பத்தியான மத்ஸியத்தையும், மிருகரிடத்தில் மத்ஸியத்தோடு கூடின அன்னத்தையும், நிருதியின் பொருட்டுப் புண்ணாக்கு அன்னத்தையும் புத்திமானுனவன் கொடுக்க வேண்டும். தௌவாரிகரிடத்தில் தயிர் கூறப்பட்டது. சுக்ரீவரிடத்தில் யவை அன்னத்தையும், புஷ்பதந்தர் பொருட்டு ஜலத்தோடு கூடின மாவும் புஷ்பங்களும் கொடுக்கத் தக்கவை. வருணரின் பொருட்டு நெய்யோடு கலந்த பாயசம் கொடுக்கத் தக்கது.

பலி விஷயத்தில் அசுரரின் பொருட்டுப் பன்றியினுடைய மாம்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நின்மலசித்தன் சேஷரின் பொருட்டு நன்ருக எள்ளு அரிசி இவைகளையும், ரோகரின் பொருட்டு உலர்ந்த மத்ஸ்யங்களையும், வாயுவின் பொருட்டு மஞ்சள் நிறமான த்வஜத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். நாகரின் பொருட்டுத் தேனும், முக்யரின் பொருட்டுப் பொரிகளையும் நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிகொடுப்பவன் பல்லாடரின் பொருட்டுச் சர்க்கரைப் பொங்கலை நன்ருகக் கொடுக்க வேண்டும். சோமரின் பொருட்டுப் பாயசத்தையும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் விசேஷமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கஜருக்குச் சர்க்கரை பக்ஷணமும், அதிதிக்கு மோதகமும் சொல்லுகிருர்கள்.

வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதைகளின் பூஜாக்கிரமத்தில் திதி தெவதையின் பொருட்டுப் பலியைக் கொடுக்க வேண்டும். நெய்யோடு சேர்ந்ததாகிய பாயசத்தை ஈசானமூர்த்திக்கு நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும். இதுவரை வெளியாவரண தேவதைகள்.

சூரியன் பொருட்டுப் பொரிகளையும், சூர்யபுத்திரரின் பொருட்டுக் கந்தஜலத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். ருத்ர மூர்த்தியின் பொருட்டு மாம்சமும் அன்னமும் ஆகும். ருத்ர புத்திரர் பொருட்டு நுரையையும், ஆபருக்கு மத்ஸியத்தையும், ஆபவத்ஸரென்பவருக்கு மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரையுள்ளாவரண தேவதைகள்.

சிவபத்தர்கள், சூலத்திலிருக்கிற சரகியின் பொருட்டு நெய்யையும் மாம்சத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். புத்திமானுல் விதாரிகையின் பொருட்டு மிகவும் லவணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு பூதனையின் பொருட்டு விசேஷமாக எள்ளன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பாபராக்ஷஸியின் பொருட்டு காராமணி யன்னத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை வெளியிற் சூலதேவதைகள். வீடுகளில் மாம்சான்னம் ஆகும். விசேஷபலியானது இவ்வாருகும்.

சாதாரணபலி.

சாதாரண பலியோ வெனில் நெய்யோடு கலந்த அன்னம் ஆகும். யாவருக்கும் தயிரோடு கூடினதாகிய பலியானது கொடுக்கத் தக்கது. இவ்வாறு விசேஷமாக உயர்ந்த பலி கிராம முதலான விடத்தில் ஆகும்.

மத்திம பலி.

இப்பொழுது கிரகம் தேவாலயம் முதலான விடங்களுக்கு மத்திமமாகக் கூறப்படுகிறது. பிரம்மாவின் பொருட்டுத் தயிர் நெய் வெல்லம் இவற்ருேடு கூடின சுத்தான்னமும், அர்யமர் முதலான நால்வர்களுக்கும் பாயசமும், விதிக்குகளில் ஆபர் முதலான எண் மருக்கும் எள்ளன்னமும், ஈசாநர் முதலான அஷ்ட தேவர்களுக்கும் பருப்புப் பொங்கலும், ஹுதாசனர் முதலான தேவர்கட்குச் சர்க்கரைப் பொங்கலும், மேற்குத் திக்கிலிருக்கிற தேவர்கட்கு நெய்யன்னமும், வாயுதிக்கு முதலான விடத்திற் கூறப்பட்ட தேவர்களுக்குத் தயிரன்னமும் பலியாகக் கூறப்படுகிறது. பாஹ்ய தேவதைகளான எண்மருக்கும் மாம்சங்களின் அன்னம் பலியாகக் கூறப்படுகிறது.

பிரதி பலி.

கூறப்பட்ட வஸ்துக்கள் கிடைக்காவிடில் தயிர் நெய் வெல்லம் இவைகளோடு கூடினதாகவும் சந்தனம் புஷ்பத்துடனும் சுத்தான்னம் கொடுக்கத்தக்கது.

தேவகிரகத்தில் அவிஸும், ராஜகிரகத்தில் மாம்சான்னமும் கொடுக்கத் தக்கது. சூத்திரர் கிரகத்தில் மத்ஸியம் கூறப்பட்டது.